

NOVA ГАЗЕТА

№7(412), Лютий 16, 2017, Нью-Йорк

№7(412), February 16, 2017, New York

СТОР. 5

СТОР. 7

СТОР.14

СТОР. 20-21

РОЗСТРІЛ НЕБЕСНОЇ СОТНІ: ТРИ РОКИ ПОТОМУ

Вербицький Юрій Жизневський Михайло Калиняк Богдан
Мазуренко Павло Нігоян Сергій Сеник Роман Синенко Сергій
Аратунян Георгій Байдовський Сергій Брезденюк Валерій
Бондарев Сергій Бондарчук Сергій Вайда Богдан Васильцов Віталій
Варениця Роман Веремій В'ячеслав Войтович Назар Голоднюк Устим
Гочин Роман Гриневич Едуард Ірик Роман Дігдалович Андрій
Дідич Сергій Дзявкульський Микола Дмитрів Ігор Жаловага Анатолій
Жеребнев Анатолій Жеребній Володимир Зайко Яків Захаров Володимир
Капинос Олександр Кемський Сергій Кіщук Володимир Корчак Андрій
Костенко Ігор Корнєєв Анатолій Коцюба Віталій Креман Іван
Кульчицький Володимир Мойсей Василь Мовчан Андрій
Наумов Володимир Нікулєв Роман Олександр Валерій Парашук Юрій
Пасхалін Юрій Погодин Володимир Плеханов Олександр
Полянський Ігор Радюк Ігор Сміленко Віктор
Смолінський Ігор Тарасюк Іван Ткачук Ігор
Тур Ігор Чабан Олександр Чаплінський Влад
Черненко Олександр Шаповал Сергій

СТОР. 8-9

ПАМ'ЯТІ БОГДАНА БОЙЧУКА

СТОР. 16-17

- ✓ Revived Soldiers Ukraine programs are mostly focused on medical rehabilitation as the reflection
- ✓ of the most urgent needs. Current initiatives include:
- ✓ Assisting severely injured soldiers to receive medical help and rehabilitation in other countries
- ✓ Promoting cooperation between USA and Ukraine as to mutually beneficial social and economic programs in both countries
- ✓ Helping hospitals treat
- ✓ those wounded in ATO
- ✓ conflict by supplying emergency medical aid and supplies
- ✓ Supporting children
- ✓ and women in their right
- ✓ to a healthy living.
- ✓ Satisfying housing needs to soldiers of Ukraine and their families.

(917) 968-3753

Телефон фонду:

Детальніша інформація на сайті:

Електронна адреса:

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман ввів на ринку електроенергії надзвичайний стан. Так він відреагував на блокаду патріотами України торгівлі й поставок з тими й до тих, хто кожного дня вбиває наших людей. Злочинна влада Порошенків і гройсманів наживається на цій війні. Саме тому вона так заметушилася, коли розпочалася блокада. Бо вугілля, яке надходить в Україну з окупованих районів Донбасу, цілком і повністю видобувається на шахтах, прихвтитизованих Рінатом Ахметовим. Це вугілля купують в Україні за великі гроші за формулою «Роттердам+», тобто за ціною, яка враховує доставку вугілля в Україну з голландського порту Роттердам. Ця хитра корупційна схема годує не тільки Ахметова, а й його покровителів в київських коридорах влади, насамперед Порошенка й Гройсмана. «Сидять» на цих грошах також всілякі криваві захарченки й плотницькі, без дозволу яких жодних поставок не було б. Перепадає й іншим «шісткам». Саме тому вони розгорнули справжню війну проти патріотів, які тримають блокаду на Сході України. Бо не розуміють, як можна закуповувати вугілля й збагачувати тих, хто щодня накриває міста та села України вогнем з пуніських «Градів».

25 січня 2017 року ветерани АТО заблокували залізницю Луганськ-Попасна в рамках торгівельної блокади окупованих регіонів Донбасу. Після цього заступник міністра з питань окупованих територій і внутрішньої переміщення осіб Георгій Тука заявив, що ця блокада може призвести до того, що вся Луганська область залишиться без електроенергії. У свою чергу, міністр енергетики та вугільної промисловості України Ігор Насалик також зазначав, що блокада може призвести до дефіциту вугілля і, як наслідок, до вیاєлових відключень по всій країні. Все це словоблуддя має на меті одне – залишити корупційну схему недоторканою. А на те, що фактично ми збагачуємо тих, хто за гроші, виручені від продажу Києву вугілля, організовуватиме нові й нові Авдіївки, гройсмани й насалики радять заплющувати очі.

Патріоти України, які тримають на Сході блокаду, пропонували створити разом з владою комісії, які перевірятимуть все, що йде з окупованих районів Донбасу і пропускати тільки якісь термінові поставки. Чому влада не пішла на переговори зі своїм народом? Натомість вона починає залякувати тим, що доведеться закуповувати електроенергію в Росії. Це робиться для того, щоб дотиснути суспільство й виконати свої зобов'язання перед Ахметовим. І, головне, «наварити» на поставках вугілля нові мільйони, паралельно наростивши м'язи захарченкам і плотницьким, роздавши «кістки» зі свого барського столу численним насаликам і тукам.

Історія з блокадою торгівлі з ворогом ще раз, вже вкотре, показала, що Україна має неукраїнську владу. Їй чужа Україна та її болі. Вона дбає тільки про свої бариші, збагачуючись навіть на крові свого народу. А тому треба робити все можливе й неможливе, аби цю владу скинути. А після того добре дивитися, аби на трон не сидів знову якийсь Порошенко, який спочатку створював Партію регіонів, прислуговував усім українським диктаторам, був міністром економіки в уряді Януковича-Азарова, а потім раптом оголосив себе ледь не героєм Майдану й легко став українським президентом. В цьому винні всі ми. Перед виборами всім нам, хто має право обирати українських владоможців, треба добряче протирати очі, аби бачити, кого ми обираємо.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

Блокування добровольцями та деякими народними депутатами торгівлі з «ДНР-ЛНР» спровокувало суперечку в українському суспільстві. Приміром, у публічній суперечці заступник міністра у справах тимчасово окупованих територій Георгій Тука, з яким після його переходу з волонтерів у чиновники сталися метаморфози, подібні до метаморфоз Надії Савченко після її повернення з Росії, погрожував нардепові й колишньому командир батальйону «Донбас» Семенові Семенченку силовим впливом влади на блокувальників. Той, своєю чергою, заявив, що

Блокада залізниці Луганськ-Попасна

ВЛАДОБІЗНЕС І ВІЙНА

державна влада стала на шлях державної зради. Ось такі пристрасті. Однак невдовзі до місця головного блокування прибула озброєна рота, командир якої повідомив, що вони захищатимуть учасників блокади. Зрозумілі почуття людей, які щодня ризикують на фронті своїм життям, проливають там кров і постійно змушені спостерігати нахабний бізнес на крові. Бо для українського (а що в ньому українського?) «владобізнесу» нічого святого немає, крім прибутку. В умовах, коли війну офіційно усупереч логіці й реальності називає словом із трьох букв – АТО, коли ніхто не каже, а яка ж мета, яка ж стратегія країни в цій війні, чого прагне нинішня влада і які має наміри, суспільству самостійно треба відповідати на всі ці запитання, а нерідко й самостійно вирішувати та діяти. Чи хоче влада перемоги? Може, їй досить домовитися з ворогом, відкупившись територіями (але ворогу потрібна вся Україна) чи частиною суверенітету (проте Кремлю взагалі не потрібне існування незалежної Української держави як такої!)?

Що ж стосується торгівельних контактів з «ДНР-ЛНР», то тут постають засадничі проблеми. Насамперед: а чи можна перемогти супротивника, постійно підтримуючи його фінансово й економічно? Постаючи йому воду, електрику, харчі, сплачуючи гроші контролюваному ним населенню на окупованих територіях? Звісно, ні. Це скаже будь-який військовий чи політичний експерт. Проте «владобізнес» України вперто не хоче ці очевидні речі визнавати, потужно посилюючи сотнями ешелонів з продукцією, електрикою на сотні мільйонів доларів, купівлю товарів і вугілля режими «ДНР-ЛНР». З українською допомогою ці московські «бантустан» зможуть спокійно існувати ще 20–30 років.

«Владобізнес» свою корупційну антидержавну природу тут демонструє особливо яскраво. В «ДНР-ЛНР» видобувають вугілля, перевозять через лінію розмежування в материкову Україну і продають за «роттердамською ціною», себто в рази дорожче, ніж воно мало б коштувати. Представники «владобізнесу» кладуть собі в кишені грубі гроші, а державний бюджет України спустошується. Ось така гола правда. Її прикривають фіговим листочком дешевої пропаганди. Насамперед використовується сентиментальна тема: «Там наші

люди». Дивно: коли «владобізнес» грабує українців «космічними» тарифами, він геть не згадує про «наших людей» неокупованої України.

Але якщо припинити купувати вугілля в «ДНР-ЛНР» (за 2,5 року вже можна було б знайти інші джерела й можливості), в окупантів, то зникнуть чудові корупційні схеми фантасичного збагачення чиновників і бізнесменів (часто-густо це ті самі люди). Щоб за будь-яку ціну зберегти корупційні схеми, країну шантажують відключенням електроенергії, браком тепла в будинках громадян тощо. Нещодавно прем'єр Володимир Гройсман заявив, мовляв, будь-ласка, пропонуйте будь-які інші схеми постачання теплоелектростанцій вугіллям. Чудова пропозиція, тільки чому пан Гройсман не виступив з такою конструктивною ідеєю на кілька місяців раніше? Коли реально можна було багато змінити... Це така тактика – ставити країну перед фактом, перед глухим кутом, куди її наполегливо пхали, а потім пропонувати: а спробуйте тепер самі...

Може, блокувальники й відмовляться від блокади до закінчення опалювального сезону, але поставлять владі суворий ультиматум: у 2017 році повністю припинити торгівельно-економічні зв'язки з окупованими територіями. Чи виконає його «владобізнес»? Відносно нещодавньої блокади Криму покращила для України геополітичну ситуацію на Півдні. Проте нині, здається, торгівля з ним здійснюється в попередньому режимі. І це суттєво допомагає Російській Федерації зменшити для себе тягар забезпечення півострова всім необхідним. Власне, на це й був розрахунок Кремля: захопити Крим, а там Україна знову забезпечуватиме цю територію. Півострів має бути для РФ клопотом, а не призом. Ну, це якщо на вулицях Банковій та Грушевського справді збираються його повертати, а не пристати на пропозиції Віктора Пінчука...

Треба визнати факт: торгівля України з «ДНР-ЛНР» здійснюється на користь Росії. Що більше Київ торгуватиме з московськими маріонетками, то краще буде Москві, то більше коштів вона зможе кинути на війну проти України. Це прості й наочні речі, що їх пропагандисти Кремля та нашого «владобізнесу» намагаються приховати за різноманітними казками. Зокрема, деякі

з жахом розповідають: коли не торгувати з московськими «бантустанами», то Москва наповнить окупований Донбас своїми товарами. Нехай наповнює. І виділяє зі свого бюджету окупованому люду (а це кілька мільйонів жителів) гроші на придбання тих товарів. Ще з більшим жахом пропагандисти повідомляють, що без торгівлі з «ДНР-ЛНР» на тих теренах рубль із двоголовим птахом витіснить українську гривню. Нагадаю: на окупованих землях СРСР німецька рейхсмарка швидко витіснила радянський рубль. Чи врятувало це нацистську Німеччину від поразки в Другій світовій війні? Пропаганда стверджує, що тамтешній люд у «ДНР-ЛНР» унаслідок олігархічної торгівлі з окупованими територіями дуже симпатизуватиме Україні. Твердження більш ніж сумнівне. Крім того, настрої населення тих територій не дуже непокоїть Кремль, який має там суперпотужний «зомбоящик» (а з боку України – лише жалюгідний «Мінстець»), можливості нічим не обмеженого терору і збройний контроль над регіоном.

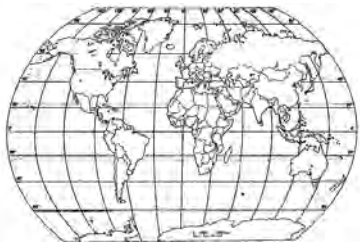
І любитимуть у «ДНР-ЛНР» Україну чи ні, це не має сьогодні великого, а тим більше вирішального значення. Це матиме значення лише після деокупації цієї частини Донбасу.

І тоді, якщо Україна нарешті перестане бути заручницею олігархічних кланів, зрадників та злодіїв біля керма й матиме владу сувору, рішучу та патріотичну, а на Донбасі утвердиться саме Україна, а не псевдодержавка «хана Ахмета» і подібних до нього, місцеве населення (принаймні більшість) любитиме Україну не менше, ніж населення Наддніпрянщини.

І торгівля з ОРДІЛО тут ні на що не вплине, крім кишень «владобізнесу». Часто чути демагогічні заяви, що нам головне повернути людей, а не території. Людей в особі тих, хто зробив свідомий вибір на користь України і переїхав на вільну територію, ми вже повернули, а тепер треба повернути землю, яка є рідним краєм тих українців.

Сьогодні головне – перемогти в цій війні. Якщо переможемо, то всі проBLEми рано чи пізно розв'яжуться, а якщо зазнаємо поразки, то й говорити не буде про що. Отже, все для фронту, все для перемоги!

Ігор Лосєв,
доцент Києво-Могилянської
академії

Рада безпеки ООН осудила Північну Корею через останні пуски балістичних ракет і попередила про «суттєві заходи», якщо Пхеньян не зупинить такі випробування ракет і ядерних бомб.

Усі члени Ради безпеки пізно ввечері 13 лютого одноголосно осудили випробування, проведені 11 лютого й 19 жовтня.

«Діяльність Північної Кореї з розробки власних систем доставки ядерної зброї порушують санкції ООН і посилюють напруженість», – ідеться в заяві Ради безпеки. Раніше південнокорейські військовики повідомили, що 11 лютого, о 7:55 ранку за місцевим часом у північно-корейській провінції Пхенан було здійснено пуск балістичної ракети. Він став першим після того, як Дональд Трамп став президентом США. Ракета пролетіла 500 кілометрів і впала в районі Японського моря.

Тим часом, надійшла звістка з Малайзії. Там 14 лютого було вбито Кім Чен Нама, зведеного брата лідера Північної Кореї Кім

Чергове випробування Північною Кореєю балістичної ракети осудила Рада безпеки ООН

Чен Ина. Його особу підтвердила поліція Малайзії. Південнокорейський канал «Чосон»

повідомив, що на летовищі Куала-Лумпур у Кім Чен Нама поцілили голками з отрутою, і дві

підозрювані у нападі жінки втекли з місця події на таксі.

Кім Чен Нам – старший брат Кім Чен Ина, йому було 47 років. У них різні матері, але спільний батько – попередній очільник КНДР Кім Чен Ір, який помер у 2011 році.

Мати старшого сина мала японське походження. У 2001 році Кім Чен Нама затримали в Токіо з фальшивим паспортом. Він тоді казав, що прямував до «Діснейленду».

Після цього інциденту Кім Чен Нам переважно жив за кордоном, у китайському автономному регіоні Макао. Саме до Макао він і прямував з Малайзії у вівторок, 14 лютого.

Тепер вже колишнього міністра закордонних справ ФРН Франка-Вальтера Штайнмаєра обрано новим президентом Німеччини. На цю посаду претендувало 5 кандидатів. Голосування відбулося на засіданні Федеральних зборів – спеціального органу, який скликають раз на 4 роки. До нього входять депутати бундестагу, а також виборники, що їх делегують місцеві парламенти німецьких земель. За кандидатуру Ф.-В. Штайнмаєра у першому турі голосування віддали свої голоси 931 делегат Федеральних зборів. Соціал-демократ Штайнмаєр вважав-

Колишній міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр став президентом цієї країни

ся фаворитом перед початком голосування, адже найбільші політичні сили висловили йому свою підтримку.

Він був кандидатом керівної коаліції: Соціал-демократичної партії Німеччини (СДПН), Християнсько-демократичного союзу (ХДС) і Християнсько-соціального союзу (ХСС).

Упродовж останніх 4 років Штайнмаєр працював на посаді міністра закордонних справ Німеччини. Він користується неабиякою популярністю серед німців. На посаді президента ФРН він замінить Йоахіма Гаука.

Президент у Німеччині наділений переважно представницькими функціями. Де-факто країною керує канцлер.

Сирійський диктатор Башар Асад уже не вперше віддає наказ тріти власний народ хімічною зброєю

Правозахисники Human Rights Watch (HRW) звинуватили режим сирійського диктатора Башара Асада у використанні хімічної зброї в контрольованих опозицією районах Алеппо.

Правозахисники зафіксували щонайменше вісім епізодів за період з 17 листопада по 13 грудня 2016 року, коли гелікоптери урядових сил скидали хлор на житлові райони Алеппо, інколи – по кілька балонів. Ці факти задокументовано на підставі телефонних та очних інтерв'ю зі свідками та аналізу відеоматеріалів, фотографій і постів у соціальних мережах.

За даними HRW, тільки під час цих восьми задокументованих епізодів загинуло щонайменше дев'ятеро цивільних осіб, в тому числі четверо дітей, майже 200 осіб отримали поранення. «Насправді випадків застосування отруйних речовин в Алеппо між 17 листопада та 13 грудня може бути більше, ніж вісім епізодів, задокументованих нами», – зазначили правозахисники.

У той же час, як наголосили в HRW, у правозахисників немає фактів прямої причетності російської авіації до ви-

падків застосування отруйних речовин. Однак Росія, будучи союзником Асада, «вигравала від застосування сирійськими урядовими силами хімічної зброї». У зв'язку з цим Human Rights Watch закликала Раду безпеки ООН задіяти санкції.

Нагадаємо: в липні 2016 року правозахисники Human Rights Watch звинуватили російські та сирійські збройні сили в широкому застосуванні в Сирії касетних бомб. З кінця травня 2016 року по позиціях повстанців було здійснено не менше 47 авіаударів з використанням заборонених міжнародним правом касетних боєприпасів. Ще раніше війська Асада використовували хімічну зброю проти мирного населення. Тодішній президент США Барак Обама назвав цей акт «кроком за червону лінію» й пообіцяв розпочати військову акцію проти режиму Асада, однак все обмежилось порожніми словами.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

Загибель сотень чорних дельфінів-грінд поблизу узбережжя Нової Зеландії сколихнуло не тільки мешканців цієї країни, а й захисників дикої природи всієї планети

УНовій Зеландії волонтери зуміли зтягти назад у воду понад сотню з 400 чорних дельфінів-грінд, які викинулися на берег. Інші тварини загинули.

Багато дельфінів-грінд, що напередодні викинулися на берег коси Фервел у затоці Голден-Бей, що на Південному острові, за ніч померли і врятувати їх не вдалося. Водночас понад сто волонтерів змогли зтягнути вцілілих тварин у море, утворивши між собою живий ланцюг. Повідомляється, що нині врятовані дельфіни-грінди плавають на міліні. «Тримаємо пальці схрещеними, аби новоприбулі дельфіни

змогли спрямувати вцілілих на глибину», – сказав керівник регіонального управління зі збереження довкілля Ендрю Ламасон. За його словами, все ще існує шанс, що врятовані чорні дельфіни-грінди, довжина яких сягає шести метрів, знову повернуть до берега. Порятунк тварин також ускладнює те, що на міліні знаходиться велика кількість туш загиблих дельфінів, які заважають постраждалим тваринам відплисти у відкрите море.

Цей інцидент з чорними дельфінами-гріндами на узбережжі Голден-Бей – один із найгірших серед подібних у Новій Зеландії за останній час. У

середньому щороку на береги цієї острівної країни викидається щонайменше 300 китів та дельфінів.

Вчені не знають, що саме змушує цих ссавців викидатися на суходіл. Вважається, що деякі особини викидаються на берег через старість чи хворобу, а деякі припускаються помилок у підводній навігації, особливо уздовж пологих пляжів. Опинившись на березі, кити подають сигнали лиха іншим тваринам, які також починають застрівати на суходолі через відпливи. Існує також версія, що дельфінів оглушають сейсмозвідкою або підводними акустичними системами.

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Тимчасове призупинення дії імміграційного указу Дональда Трампа не заважає висилати з Америки тих, хто мешкає й працює в країні нелегально. Спеціалізована митно-імміграційна поліція (ICE) вже провела серію депортацій нелегальних іммігрантів по всій країні. Річ у тім, що постанова федерального судді в Сіетлі про призупинення чинності президентського указу про проведення більш жорсткої міграційної політики не забороняє висилати з країни тих осіб, котрі мешкають і працюють в США нелегально.

Хвиля депортацій розпочалася 6 лютого й триватиме стільки часу, скільки знадобиться, аби вислати з країни всіх 12 мільйонів нелегалів. Щоправда, поки що виловлюють тих, хто не тільки перебуває в Сполучених Штатах нелегально, а й скоїв тут кримінальні злочини й після відбуття покарання залишився в США.

За останні дні хвиля затримань і депортацій прокотилася по всій країні – від Каліфорнії до Нью-Йорка. Затримано й депортовано сотні нелегалів. В адміністрації Трампа пообіцяли, що це тільки квіточки, ягідки будуть попереду. Як тільки Трамп повністю адаптується на посаді президента, а його адміністрація зможе повноцінно функціонувати, він візьметься за нелегалів з усією серйозністю.

Серед затриманих є й українці. а тому тема ця для нашої громади вкрай актуальна. Адже ні для кого не є таємницею, що серед нас є багато людей, які в'їхали в країну за тимчасовими візами й ніколи звідси не повернулися назад в Україну. Багато з них з нетерпінням очікували так званої амністії, але з обранням Трампа на посаду президента ці надії розвіялися немов вранішній туман. Є серед нелегалів і такі, хто приїхав без будь-яких позначок про перетин ними американського кордону, бо в'їжджали вони за підробленими паспортами на чужі прізвища. Знаю й таких, які перетнули кордон пішки або у вантажівках.

Проблема нелегальної імміграції стала нині такою гострою через неможливість деяких великих американських міст витримати таку шалену кількість людей. Не витримує інфраструктура, нелегали створюють велике безробіття, багато міст на очах перетворюються на Детройт. Бруд, скупчення людей, кримінал, наркотики, втеча білих американців до чистих і затишних містечок, яких у США залишається дедалі менше.

Аби зрозуміти, як з'явилася ця проблема, зримо невеличкий історичний екскурс.

Сполучені Штати Америки з другої половини XX століття зазнали нечуваного напливу іммігрантів з тих країн, в'їзд із яких раніше було заборонено чинними до того імміграційними квотами. Це стало наслідком процесу лібералізації імміграційної політики США, що базувався на положеннях «Закону про імміграцію» від 1965 року та істотно змінив імміграційну палітру. У цій палітрі суттєву нішу зайняли вихідці з Латинської Америки, зокрема Мексики.

«Закон про імміграцію», відомий ще як закон Гарта-Селлера, було ухвалено 25 серпня 1965 р. як такий, що мав відповідати національним потребам, узгоджуватися з міжнародними цілями й відповідати по-

зиції Сполучених Штатів Америки як провідної держави «вільного світу». Не зосереджуючись більше на імміграційних хвилях з країн Європи, зазначений закон відкрив можливість імміграції до «нового світу» вихідцям з неєвропейських країн. Він скасував обмеження на основі національної приналежності.

Критерій національного та етнічного походження при імміграції віднині не враховувався (знаменно, що до 1965 року 70% іммігрантських місць відводилися для вихідців лише з трьох європейських країн – Великої Британії, Ірландії та Німеччини). Цю ініціативу активно підтримували у зверненнях до Конгресу Двайт Айзенгавер у 1960 році та Джон Кеннеді – у 1963-му. Вона стала принципово

Америку (у 90-х роках XX ст. вони становили 47,9% усіх іммігрантів, з них 23,7% – мексиканці). Для порівняння: іммігранти з Європи та Канади становили лише 13,8% загальної обсягу іммігрантів.

Кількість нелегальних іммігрантів у США почала зростати саме з 1965 року. Це було спричинено ще й завершенням дії програми «брасеро», у рамках якої мексиканців запрошували до Сполучених Штатів для виконання сільськогосподарських робіт. Таким чином, латиноамериканці, здебільшого мексиканці, майже чверть століття мали можливість бути працевлаштованими на території США, адже програма діяла з 1942 по 1964 рік. Після завершення програми «брасеро» вже

всего життя та матеріального добробуту. До того ж, взникла далася територіальна близькість Сполучених Штатів.

Зростання імміграції з країн Латинської Америки (а також Азії), відповідне зменшення імміграції з європейських країн викликало ситуацію, коли серед перших десяти країн-джерел іммігрантів до США не було жодної європейської. Така ситуація значною мірою призвела до зміни етнічного складу іммігрантів (адже у вихідців з неєвропейських держав значно вищий рівень народжуваності) і до зміни демографічної ситуації в країні. Зважаючи на те, що образ американця – представника «нації іммігрантів» – упродовж тривалого періоду був тотож-

Початок XXI століття ознаменувався тим, що імміграційна політика Президента США Барака Обами стала спрямованою на її подальшу лібералізацію, що загрожувало проблемі всередині. Знаковим стало підписання Б. Обамою наприкінці 2014 року нового закону про імміграцію, завдяки якому понад 5 млн. осіб могли легалізувати своє перебування на території США. Нові правила стосувалися тих, хто мешкає в Америці понад 5 років або народив тут дітей. Барак Обама пояснив у своєму зверненні: «Ви можете вийти з тіні й жити згідно із законом. Деякі критики цього закону називають його амністією. Це не так. Амністія – це система імміграції, яку ми маємо зараз: мільйони людей, які живуть тут і не платять податків, не дотримуються наших правил. Ось це справжня амністія – залишити таку непрацюючу систему, як є. Масова амністія – несправедлива. Масова депортація – також неможлива і суперечить нашому характеру. Тому я – за відповідальність і здоровий глузд. Якщо ви підпадаєте під наші критерії – можете вийти з тіні. Якщо ви злочинець – вас депортують. Якщо ви плануєте в'їхати до США нелегально – шанси, що вас упіймають та відшлють назад, збільшилися».

Ще до Обами президент США Білл Клінтон також посприяв тому, що маси нелегальних іммігрантів, які вже в найближчому майбутньому перетворять Америку на країну третього світу, отримали в США відповідні документи. Він запровадив легалізацію нелегалів через працевдавців, зазначивши, що легалізуватися можуть тільки ті працівники, яких бракує в США. Але під цю «лавочку» численні правники, які спеціалізувалися на легалізації нелегалів, зробили непоганий бізнес й легалізували сотні тисяч прибиральників, сторожів, бейбіситорів і тих, хто заробляв, не платячи жодних податків, на догляданні за старими й немічними.

Нинішній президент Дональд Трамп уледів в нелегальній імміграції страхітливий міну, а тому взявся за цю проблему серйозно. Наголошую, йдеться про суто нелегальну імміграцію. Спробуйте в Німеччині в'їхати в країну й залишитися там на роки. Вже на другий день після закінчення дії вашої візи, до вас нагряне поліція й зажадає негайно покинути межі Німеччини. Не захочете – депортують. А в Америці мільйони людей десятками років безпроблемно живуть, вчать, купують нерухомість, народжують дітей і ніхто їх не чіпає. Поголос, що Америка – це прохідний двір планети рознісся світом й сюди кожного дня їдуть і їдуть шукачі солодкого життя з усіх усюд.

А Америка тим часом занепадає. Багато її міст дедалі більше нагадують Детройт. Обшарпані квартали, обписані будинки, сміття, бруд, запустіння. Я вже не кажу про такі страхітливі штати, як Невада, де люди не мають жодної праці й мешкають у паперових ящиках. Мільйонам іммігрантам це не здається проблемою. Вони змалку звикли жити на смітниках, а тому Детройт для них – це чудове місто. От тільки чи нащадки тих, хто розбудував цю країну й зробив її найсильнішою державою світу, захочуть, щоб їхня улюблена батьківщина десь наприкінці XXI століття нагадувала країни третього, а то й четвертого світу?

Валентин Лабунський

НЕЛЕГАЛИ

Американці протестують проти нелегальної імміграції

важливою віхою лібералізації імміграційного процесу в США, а також усього суспільно-політичного життя держави. Але, як тепер всі бачать, цей закон мав для майбутнього США вкрай негативний наслідок. Стрімке зростання кількості законних іммігрантів призвело до стрімкого зростання й кількості незаконних. Позаяк кожний намагався перетягнути до багатой і ситої Америки своїх рідних, близьких, друзів, знайомих.

Свого часу міністр юстиції Сполучених Штатів Америки Роберт Кеннеді заявляв, що після напливу іммігрантів з Азійсько-Тихоокеанського регіону, який становитиме приблизно 5 тисяч осіб у перший рік після введення закону в дію, ці показники підуть на спад і не справлятимуть різкого впливу на склад іммігрантів. Сенатор Едвард Кеннеді, у свою чергу, запевняв, що закон не призведе до того, що американські міста щорічно наповнюватимуть іммігранти, і етнічна картина американського суспільства не зазнає змін. За словами Ліндона Джонсона, цей законодавчий акт «не був революційним, не впливав на життя мільйонів і не змінював структури повсякденного життя» американців. Як же вони помилялися!

Вже на початку 1990-х років імміграція до США з країн Європи різко скоротилася, а кількість прибулих із регіонів, в'їзд із яких раніше було обмежено, істотно зросла. У структурі імміграції чітко визначилася нова тенденція – серед іммігрантів почали переважати вихідці з Латинської

в 1970-1980-ті роках кількість нелегальних іммігрантів різко збільшилася. Ця тенденція зберігалася й надалі: якщо на початку 1980-х років на території країни перебувало 2,5-3,5 млн. іммігрантів, то в 1986 році, за різними підрахунками, їх налічувалося вже до 5 млн. осіб, а нині ця цифра перевищила за 12 мільйонів. Проблема нелегальної імміграції до США з Мексики можна пояснити не лише значною протяжністю спільного кордону, а й тим, що він розділяє дві країни із суттєвим розривом у заробітній платні та рівні доходів населення. Прагнення уникнути злиднів та шукати кращої долі спонукає багатьох на нелегальну імміграцію, попри низку ризиків і загроз. Так, наприклад, нелегальний статус істотно обмежує доступ до освіти, медицини, перешкоджає соціальній мобільності. Звідси постає суттєва проблема обмеження можливостей інтеграції в американське суспільство. Хоча остання часто пов'язана з небажанням самих іммігрантів, які здебільшого компактно оселяються поруч із представниками своєї етнічної групи.

Другою після Мексики за кількістю іммігрантів з цього регіону є Домініканська Республіка. На чотири країни – Домініканську Республіку, Кубу, Гаїті та Джамейку – припадає 88% іммігрантів з країн Карибського басейну. Якщо основною причиною імміграції з Куби був авторитарний режим Кастро, то для інших трьох країн – проблеми економічного характеру та бажання підвищити рі-

ний нащадку європейця, така зміна етнічного складу імміграції до США логічно викликала занепокоєння. Адже якщо замість німців країну наводнили мексиканцями й домініканцями, то й порядок у містах буде не німецький, а мексикансько-домініканський.

Аналізуючи зміну природи американської нації, дослідник процесів імміграції П. Браймлоу висловлює застереження, що Америка ризикує перетворитися на країну «третього світу» в результаті зменшення кількості білих американців і зростання кількості іммігрантів з Латинської Америки, називаючи останніх «непропорційно кваліфікованими та успішними», що потенційно знижують якість робочої сили в США. Крім того, в результаті цієї імміграції ринок праці у Сполучених Штатах виявився переповненим фахівцями окремих галузей, до того ж часто низькокваліфікованими. Це, в свою чергу, призвело до зростання серед них безробіття. Варто вказати ще один негативний наслідок: невідповідність в освітньому рівні іммігрантів та місцевого населення, що провокує соціальні проблеми.

Відомий американський дослідник, радник кількох президентів і колишній кандидат на посаду президента Пат Б'юкенен наголошує на успішності «плавильного казана», через який пройшло понад 60 мільйонів осіб німецького походження, але підкреслює його абсолютну неспроможність на початку XXI століття асимілювати 21 млн. мексиканців.

РАДНИК ПРЕЗИДЕНТА З ПИТАНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ МАЙКЛ ФЛІНН ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Радник американського президента з питань національної безпеки Майкл Флінн подав у відставку. Це сталося пізно ввечері 13 лютого після того, як він визнав, що ввів в оману високопосадовців з команди президента Трампа щодо змісту своїх контактів з послом Росії в США Сергієм Кисляком. Д.Трамп прийняв відставку, оскільки втратив довіру до свого радника з питань національної безпеки.

Флінн спершу сказав віце-президенту Майку Пенсу, що в грудні 2016 року під час неодноразових розмов з Кисляком (Флінн провів п'ять телефонних розмов з ним 29 грудня), не обговорював санкції у той час, коли тодішній президент США Барак Обама готував нові санкції проти Росії через імовірне втручання Москви в президентські вибори.

Ці заяви Флінна дозволили Пенсові в телевізійному інтерв'ю виступити на захист радника з питань національної безпеки. Але через деякий час Флінн у відповідь на опубліковані доповіді американських спецслужб визнав, що, можливо, обговорював санкції з Кисляком. Таке обговорення могло бути порушенням законів США, які забороняють вести зовнішньополітичні переговори приватним особам (а в грудні 2016 року Флінн ще не обіймав жодних офіційних посад). Щоправда, Білий дім у вівторок, 14 лютого, заявив, що Майкл Флінн не порушував жодних законів, спілкуючись з Кисляком.

Президент США Дональд Трамп після відставки М.Флінна заявив, що Росія мусить припинити подальшу ескалацію насильства на Донбасі та повернути Крим Україні.

Білий дім після відставки Флінна назвав генерала у відставці Кіта Келлога виконувачем обов'язків радника президента з питань національної безпеки.

АМЕРИКАНСЬКО-КАНАДІЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ У ВАШИНГТОНІ

Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо та президент США Дональд Трамп на пресконференції після першої офіційної зустрічі в Білому домі усі-

ляко підкреслювали пріоритет добросусідських відносин.

Дональд Трамп збурих канадський політикум своїми планами переглянути Північно-американську торговельну угоду (NAFTA). Як відомо, 75 % канадського експорту прямує до США. Однак під час переговорів у Вашингтоні Трамп запевнив канадського прем'єра, що США й надалі дбатимуть, аби відносини між двома країнами перебували на найвищому рівні.

Перші запитання журналістів стосувалися відмінності у підходах до імміграційної політики в світлі указу Трампа «Про недопущення проникнення терористів». Джастін Трюдо сказав, що безпека канадців є головним пріоритетом, однак при цьому він намагається дотримуватися політики відкритості для біженців та іммігрантів.

У першому твіті з Вашингтона Трюдо написав про те, що він «у США, щоб зміцнити зв'язки між сусідами, щоб створити більше робочих місць в обох країнах».

Канадський прем'єр-міністр став третім керівником іноземного уряду, що навідався в гості до Трампа-президента. До Джастіна Трюдо до нового господаря Білого дому приїздили голови британського та японського урядів – Тереза Мей та Сіндзо Абе.

ЗАГРОЗА МАСШТАБНОГО ПРОРИВУ ДАМБИ В КАЛІФОРНІЇ ЗАЛИШАЄТЬСЯ

Інженери найвищої у США (230 метрів) Оровіллської греблі (штат Каліфорнія) намагаються закрити промоїни у водоскидній конструкції мішками з камінням. Ремонтникам вдалося відкачати певну кількість води з озера Оровілл, аби полегшити тиск на бетонну споруду. Однак загроза масштабного прориву залишається.

Раніше влада евакуювала з небезпечних районів майже 200 тисяч осіб.

«Повернути цих людей додому важливо для мене. Я хочу, щоб це сталося якнайшвидше. Я хочу спокійно спати вночі, знаючи, що вони повернулись. Однак, якщо піде дощ і до озера потрапить ще більше води, а я не буду впевненим, що ці люди у безпеці, тоді я не виконав свій обов'язок», – каже шериф графства Б'ютт Корі Гонеа.

Чинники наполягають, що конструкція самої греблі залишається стабільною. Промоїни є лише в бетонних водостоках. Однак і їхнє руйнування призведе до хвилі висотою з триповерховий будинок. Тож головним пріоритетом для рятувальників нині є знизити рівень води в озері

Оровілл, допоки в регіоні не почалися нові зливи.

Коли верстася номер. Влада Каліфорнії дозволила повернутися додому людям, евакуйованим через ризик руйнування Оровіллської дамби

ДИРЕКТОР МВФ ВВАЖАЄ, ЩО ЗА ПРЕЗИДЕНТСТВА ТРАМПА АМЕРИКАНСЬКА ЕКОНОМІКА ПІДЕ ВГОРУ

Відвідуючи урядовий самміт в Дубаї, директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду (МВФ) Крістін Лагард заявила, що занепокоєна популярністю крайньоправих одразу в кількох європейських країнах, де незабаром відбудуться вибори. Однак наголосила, що Єврозона успішно впорається зі своїми економічними проблемами.

Щодо американського президента, то його політика, на думку директора МВФ, позитивно позначиться на економіці США.

«З того, що ми чули, ми маємо підстави для оптимізму щодо економічного зростання в США. Ймовірно, там здійснять податкову реформу, додатково інвестуватимуть в інфраструктуру, і як результат, дуже ймовірно, що на США чекає велике зростання», – сказала К.Лагард.

У самміті беруть участь більше 4 тисяч осіб: це урядовці більш, ніж 130 країн світу, представники міжнародних організацій та найбільших компаній у сфері інноваційних технологій.

ГОЛОВА ФРС США ЗБИРАЄТЬСЯ ПІДВИЩИТИ ОБЛІКОВУ СТАВКУ

Затягувати із підвищенням облікової ставки ФРС було б нерозумно. Таку заяву зробила 14 лютого голова Федеральної резервної системи (ФРС) США Джанет Еллен, звітуючись в Сенаті перед членами банківського комітету. Однак, коли її піднімуть, не сказала. Наразі базова відсоткова ставка становить 0,5-0,75%.

Дж. Еллен закликала конгресменів зосередитися на забезпеченні довгострокового економічного зростання Сполучених Штатів. «Хоча я не маю наміру висловлювати свою думку щодо певних специфічних податків чи

пропозицій використання бюджетних коштів, я хочу відзначити важливість забезпечення довгострокового економічного зростання країни та підняття життєвих стандартів завдяки стимулюванню виробництва», – наголосила голова ФРС.

Трамп не може звільнити Еллен до завершення її повноважень, термін яких збігає в січні 2018 року. До цього часу ставлениці Обами належатиме тримати оборону перед республіканським Конгресом та президентом.

СТІВЕН МНУЧИН СТАВ МІНІСТРОМ ФІНАНСІВ США

Упонеділок увечері, 13 лютого, Сенат затвердив кандидатуру Стівена Мнучина на посаду міністра фінансів США. Передбачається, що в новій адміністрації президента Трампа Мнучину відведено роль людини, на плечі якої ляжуть здійснення податкової реформи, лібералізація правил для фінансової сфери і укладання вигідних Америці торговельних угод.

Сенат затвердив Мнучина на посаду з перевагою в 53 голоси проти 47. До голосів 52 республіканців приєднався сенатор-демократ від штату Західна Вірджинія Джозеф Манчин. Хоча голосування завершилося лише біля восьмої години вечора за часом округу Колумбія, новообраний міністр фінансів відразу ж вирушив у Білий дім, щоб скласти присягу в присутності президента Трампа і вступити на посаду негайно.

СУД ВІДХИЛИВ ПОЗОВ ІНДІАНІВ ПРО СКАСУВАННЯ БУДІВНИЦТВА НАФТОПРОВОДУ

Федеральний суддя відхилив позов двох представників корінних племен Північної Америки, які вимагали скасувати будівництво фінальної ділянки скандального нафтопроводу в Північній Дакоті.

Позов подали після того, як компанія, що займається будівництвом нафтопроводу, отримала дозвіл на риття тунелю під водосховищем Оахе на річці Міссурі.

Індіани племені сіу стверджували, що проект заважатиме їм проводити релігійні церемонії біля водойми, яка, за їхніми словами, оточена священними землями. Представник одного з племен заявив журналістам, що позивачі розчаровані рішенням суду, проте воно не стало для них несподіванкою.

Будівництво нафтопроводу Dakota Access призупинили в грудні минулого року через численні протести мешканців інді-

анської резервації. Влада тоді заявила про готовність розробити альтернативні шляхи прокладання нафтопроводу. Однак наприкінці січня президент США Дональд Трамп підписав указ про відновлення будівництва нафтопроводів Keystone XL і Dakota Access.

ТРІУМФ АДЕЛЬ НА ЦЕРЕМОНІЇ ВРУЧЕННЯ «ГРЕММІ»

12 лютого у Лос-Анджелесі відбулась 59-та церемонія нагородження найпрестижнішою музичною премією світу «Греммі».

Британська співачка Адель перемогла одразу в п'яти номінаціях. Її диск «25» став «Кращим альбомом року» і «Кращим вокальним поп-альбомом», а пісня Hello – «Записом року», «Піснею року», а також «Сольним поп-виступом». У цих номінаціях з Адель змагалась Бейонсе, якій дістались нагороди в категоріях «Кращий сучасний міський альбом» за диск Lemonade та «Краще музичне відео» за кліп на пісню Formation. Цікаво, що Адель відмовилася від нагороди за найкращий альбом. Вона заявила зі сцени, що ця нагорода має належати Бейонсе.

Серед реп-виконавців виділився американський гіп-гопер Chance The Rapper, якого назвали «Кращим новим артистом», а його диск Coloring Book – «Кращим реп-альбомом». Однак «Кращою реп-піснею» став трек канадійця Дрейка Hotline Bling, який також переміг у номінації «Кращий реп/вокальний виступ».

Трьох нагород посмертно удостоїли Дейвіда Боуї. Зокрема, його останній диск Blackstar став «Кращим альтернативним альбомом», а головна однойменна композиція цього релізу – «Кращою рок-піснею» і «Кращим рок-виступом». Статуетку «Золотий грамофон» за «Кращий рок-альбом» віддали групі Cage the Elephant та їхньому CD Tell Me I'm Pretty.

Альбом знаменитого американського співака Грегорі Портера переміг в номінації «Краща вокальна джазова платівка». «Кращим танцювальним записом» назвали трек Don't Let Me Down гурту The Chainsmokers, а «Кращим електронним альбомом» – диск Skin австралійського саунд-продюсера і ді-джея Flume.

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агенцій**

Багатогадинне нічне засідання Ангели Меркель, Франсуа Олланда, Петра Порошенка та Володимира Путіна тоді закінчилась підписанням документу, який передбачав комплекс заходів для досягнення миру. Угода була продовженням «Мінська-1» від вересня 2014 року.

загинули 179 українських військовиків, 110 потрапили в полон, а 81 – зникли безвісти. Втрати бойовиків невідомі. Вирішальним для взяття Дебальцевого бойовиками була військова допомога Росії та введення нею в бій танкових підрозділів з регулярних російських танкових дивізій.

Паралельно з битвою за Дебальцеве під Маріуполем також розгортались бойові дії. Згідно з угодою про лінію розмежування від 19 вересня 2014 року, низка населених пунктів східніше Маріуполя, зокрема селище Широкине, мали контролюватись урядовими військами України. 10 лютого підрозділи Нацгвардії перейшли в наступ на цьому напрямку та зайняли Павлопіль, Комінтернове та курортне селище Широкине, щоб віддалити лінію зіткнення від Марі-

Мінськ-2...

Вона передбачала негайне припинення вогню, відведення зброї від лінії розмежування, обмін полоненими, проведення в Україні конституційної реформи щодо децентралізації з урахуванням особливостей окремих районів Донбасу, вибори там за українським законом і передачу Україні ділянки кордону з Росією, яку контролюють бойовики.

Планувалось, що все це закінчатиметься до кінця 2015 року, але жоден з 13 пунктів домовленостей повністю так і не було виконано. Навіть припинення вогню та відведення зброї відбулось тільки частково. Більше того, за два роки перемир'я були бої, які нагадували повномасштабну війну.

Згідно з підписаними в Мінську домовленостями, опівночі з 14 на 15 лютого 2015 року по всій лінії зіткнення на Донбасі мав настати режим припинення вогню. Проте самі переговори відбувалися на тлі однієї з наймасштабніших за час конфлікту битв за місто Дебальцеве.

Згідно з першими Мінськими домовленостями та узгодженою 19 вересня 2014 року лінією розмежування, великий залізничний вузол Дебальцеве мали контролювати українські військовики. Проте з початку 2015 року бойовики почали наступ на місто, яке з трьох боків було оточене підконтрольними «ДНР» силами.

У боях брали участь велика кількість людей та військової техніки, і станом на 15 лютого українські сили, за твердженням бойовиків, перебували у фактичному оточенні (казані).

Оголошене перемир'я 15 лютого тут протрималось кілька годин і бойовики знову перейшли у наступ.

Українська сторона до останнього заперечувала оточення. Проте зранку 18 лютого військово-командування оголосило про «організований вихід» військ з Дебальцевого.

За офіційними даними, безпосередньо під час відходу загинуло 19 українських військовиків, ще 13 зникли безвісти, а 17 потрапили у полон. Командування заявило про виведення з плацдарму понад 2 600 військовиків. Загалом за місяць боїв у Дебальцевому з 18 січня до 18 лютого 2015 року

... та його наслідки

уполя, який за кілька тижнів до того обстріляли з путінських «Градів».

Українські військовики зайняли селище, проте майже одразу бойовики почали контрнаступ у спробі відбити Широкине. Попри оголошення режиму тиші 15 лютого, спроби наступу на Широкине не припинялись, і наймасштабніші бої розгорнулись тут 16 лютого 2015 року, у тому числі із застосування бронетехніки.

У ході боїв за селище від лютого 2015 року Широкине майже повністю зруйнували, хоча врешті решт підрозділи бойовиків вийшли з нього. Обстріли у цьому районі тривають і досі, як і на всьому маріупольському напрямку.

Навесні 2015 року обстріли на лінії розмежування тривали. Фактичного припинення вогню так і не настало. На лінії зіткнення постійно відбувались невеликі збройні сутички. Зокрема, 16 травня поблизу Щастя на Луганщині відбувся напад розвідувальної групи бойовиків на українські позиції.

Відомим той епізод став через двох військовополонених, яких взяли в бою українці. Євген Єрофеев та Олександр Александров назвалися спочатку офіцерами ГРУ Міноборони РФ. Пізніше вони стверджували, що звільнились з армії перед поїздом на Донбас. Згодом їх обміняли на Надію Савченко.

На початку літа 2015-го біля Донецька відбулось ще більше загострення. 3 червня розпочались бойові дії за містечко Мар'їнка біля Донецька. Воно перебувало під контролем українських військови-

ків, і вранці 3 червня українці заявили про наступ бойовиків на місто та потужні артилерійські обстріли. У штабі АТО заявили про використання російських артилерійських систем «Град» та «Смерч».

Українська сторона також повернула артилерію на позицію і завдала ударів у відповідь.

На багатьох ресурсах бойовиків, а також російських телеканалів, з'являлась інформація, що бойовики зуміли взяти Мар'їнку під контроль. Згодом у «ДНР» відкинули інформацію про «масштабний наступ» їхніх сил на Мар'їнку і звинуватили в атаках ЗСУ.

Представник міноборони «ДНР» Едуард Басурін 4 червня заявив, що саме українська армія розпочала наступ і завдала артилерійських ударів, намагаючись просунутися «вглиб республіки». З українського боку заявили про чотирих загиблих під час боїв за Мар'їнку, а бойовики – про 21 загиблого.

Після загострення у Мар'їнці бойові дії не вщухали. Проте переважно мали форму обстрілів позицій обох сторін на різних ділянках лінії розмежування. У щоденних звітах штабу АТО постійно звітували про обстріли на маріупольському напрямку, поблизу Донецька, і дещо менше – на луганському напрямку поблизу станиці Луганської. Але військові гинули у зоні АТО майже щодня.

Восени 2015 сторонам вдалось домовитись про повну тишу на лінії розмежування, яка на початку вересня протривала майже тиждень. І хоча тоді ж відбулось розведення

від лінії розмежування зброї великих калібрів, обстріли так і не припинились.

З весни 2016 року ситуація знову почала загострюватись. І тоді на перший план щоденних зведень АТО вийшло місто Авдіївка, поруч з Горлівкою та Донецьком. У лютому 2016 року біля Авдіївки відбулись кілька бойових зіткнень, які змінили розташування сил.

Між українськими позиціями у місті та силами бойовиків розташовується так звана «промзона», яка не перебувала під чийось контролем. Під час однієї з атак бойовиків вони пішли в контратаку і зайняли «промзону», яка розташована поруч з трасою навколо Донецька, є стратегічно важливою, а тому з того часу за неї точились постійні бої різної інтенсивності.

У другій половині 2016 року на більшості ділянок лінії розмежування тривали позиційні обстріли. Час від часу сторони звинувачували одна одну в тому, що військові займали нові позиції та навіть населені пункти, які перебували у так званій «сірій нічній зоні».

Наприкінці грудня 2016 року найгарячішою ділянкою фронту стала так звана Світлодарська дуга – лінія зіткнення, на яку українські військовики відійшли від Дебальцевого. Із зими 2015 року тут періодично траплялись загострення й обстріли. Район має стратегічне значення – на підконтрольній Україні території у Світлодарську розташована Вуглегірська ТЕС. З іншого боку лінії зіткнення – Дебальцеве, по прямій до якого трохи більше 10 км.

18 грудня тут почалися активні бойові дії. Українські військовики повідомили про спробу наступу сепаратистів після артилерійського обстрілу. Активізація боїв тут тривала фактично до 24 грудня. Під час цієї ескалації українські військові втратили щонайменше дев'ятьох солдатів убитими, а ще кілька десятків отримали тяжкі поранення.

Загалом за 2016 «рік перемир'я» українська армія в боях офіційно втратила 211 осіб.

Останнім і найгучнішим загостренням боїв на Донбасі стала криза в Авдіївці, яка розпочалась 29 січня 2017 року. Після боїв за густонаселене Дебальцеве бої за багатотисячну Авдіївку стали найстрахітливішими з гуманітарної точки зору.

За даними українських військовиків, зранку 29 січня бойовики обстріляли позиції сил АТО в авдіївській промзоні з артилерії. Після чого кілька штурмових груп бойовиків атакували два опорні пункти ЗСУ. Українські військові штурм відбили та пішли в контратаку. За словами міністра оборони Степана Полторака, вони «зайняли важливу позицію, яка має стратегічне значення».

У відповідь сепаратисти відкрили вогонь з важкої артилерії, щоб відбити втрачений опорний пункт. Тільки за перші кілька днів боїв українські сили втратили біля Авдіївки шістьох солдатів. Також були жертви й серед цивільних. Зокрема, загинув водій ДСНС під час обстрілу гуманітарного штабу.

У перші ж дні від артобстрілів перебили лінії електропередач, внаслідок чого Авдіївка лишилась без світла, води та нормального опалення. Кілька днів сторони не могли домовитись про припинення обстрілів контролюваного урядом міста, тож через відсутність енергоносіїв була реальна загроза повної евакуації. Врешті, комунікації вдалось відновити, але обстріли біля міста тривають.

Усі ці бої й трагедії – наслідок Мінська-2. Виявилось, що праві були песимісти, які стверджували, що з Путіним ні про що домовлятися не можна. Він визнає тільки силу. Але цих песимістів ніхто тоді не став слухати. До чого це призвело, видно з цієї статті.

Віталій Червоненко
ВВС-Україна

Адвокати родин Небесної сотні у спеціальній доповіді конкретно перелічили, що і хто гальмує розслідування розстрілів на Майдані. Прикро, соромно, але за три роки домогтися значного прогресу в розкритті злочинів так і не вдалося. Більше того, головного ката – командира «Чорної роти» Дмитра Садовника, який вже сидів у в'язниці, невідомо з яких міркувань випустили на волю й він одразу ж втік до Путіна, де отримав російське громадянство й нині для правоохоронних органів України абсолютно не доступний.

Є. Закревська: – Треба розуміти, що справ, які стосуються Майдану, сотні. Це не лише справи в Києві, а й у регіонах. Єдина справа, яка просувається більш-менш оперативно та в якій уже триває судове слідство, – це справа щодо розстрілів на Інститутській вулиці 20 лютого. Усі інші важливі справи, можна сказати, гуляють між судами через зміну підсудності, повернення по кілька разів обвинувачувального акта, тобто фактично – через саботаж у судах. Тому ці справи ще не дійшли до стадії судового розгляду.

– Що заважає ефективно-му розслідуванню справ і покаранню винних?

М.Галабала: – Несистемні, неорганізовані та недостатньо професійні дії Генпрокуратури. За три роки розслідування змінилося вже чотири генпрокурори. Але прокуратура так і не доклала на-

отримували посвідчення учасників бойових дій. Народний депутат Геннадій Бобов (колишній регіонал, нині член депутатської групи «Відродження»), до якого ведуть ниточки вбивства героя Небесної сотні, журналіста Василя Сергієнка, переобраний до Верховної Ради і спокійно почувается там. Вікторів Крайтору, экс-начальнику Хмельницького управління СБУ (епізод розстрілу протестувальників з будівлі Хмельницького управління СБУ, коли було вбито героїв Небесної сотні Людмилу Шеремер і Дмитра Пагора), теж не потрібно нікуди втікати. Справу проти Крайтора закрили. Військова прокуратура кардинально змінила версію подій – тепер в усьому винні «майданівці». І навіть каяття экс-посадовця перед багатотисячним натовпом, зафіксоване на відео, нікого вже не цікавить.

справ проти Януковича та інших экс-посадовців на міжнародно-му рівні.

– Як так сталося, що на волі опинився головний обвинувачений у розстрілі Майдану, командир «Чорної роти» Дмитро Садовник?

П.Дикань: – Це «заслуга» Волкової Світлани Яківни, екссудді Печерського районного суду міста Києва. Саме вона в 2014 році випустила на волю беркутівця Дмитра Садовника, підозрюваного у розстрілах 39 активістів Майдану, після чого він втік до Росії. В березні-квітні 2014 році правоохоронці затримали, а суд заарештував ексберкутівців з «Чорної роти» Сергія Зінченка, Павла Аброськіна та їхнього командира Дмитра Садовника за підозрою у вбивствах на Майдані. У вересні того ж року суддя Волкова випустила

Є.Закревська: – Саме ці вбивства в порівнянні з усіма іншими розслідувані найгірше. Підозри нікому не висунуто, прокуратура й досі вивчає версії. Сергій Горбатюк заявив наприкінці січня, що слідство схилиється до того, що хлопці все ж таки були застрелені беркутівцями, оскільки знайдені в їхніх тілах кулі підтверджують використання зброї, що має на озброєнні тільки МВС – для зупинки транспортних засобів.

18 лютого 2014 року було вбито 18 активістів Майдану, 500 отримали поранення. До суду направлено п'ять обвинувачувальних актів, у тому числі стосовно трьох командирів рот «Беркуту». Є один засуджений до п'яти років ексберкутівець, з випробувальним терміном три роки. Уявіть собі: жорстоке вбивство з табельної зброї – й випробувальний термін.

Генеральний же прокурор України Юрій Луценко вважає, що слідство суттєво просунулося в розслідуванні справ, пов'язаних зі злочинами проти Євромайдану. Нещодавно він заявив, що судові вирoki оголошено 35-м особам, 152 – обвинувачені й перебувають у судових процесах, ще 190-м висунуто підозри й до судового розслідування триває.

Але з 35 вироків, про які каже генпрокурор, позбавлення волі передбачає лише один. Ідеться не про безпосередніх учасників вбивств і переслідувань під час Майдану, а про одного з харківських «тітушок», який брав участь у розгоні активістів у 2014 році. Решта 34 вирoki – це вирoki з умовними строками ув'язнення або з відстрочкою виконання покарання.

Про це заявили адвокати родин потерпілих, доповідаючи про результати розслідування справ. На їхнє переконання, така ситуація склалася через цілком конкретні причини. Докладніше про це – в розмові з адвокатами родин Небесної сотні Павлом Диканем, Євгенією Закревською, Романом Маселком та Маркіяном Галабалою.

– Скільки осіб, причетних до брутального порушення прав людини та зловживань під час Революції Гідності, притягнуто до відповідальності? Скільки проваджень за цими фактами розпочато?

П. Дикань: – За статистикою, підозру оголошено 187 правоохоронцям. З них 122 – це особи рядового складу, 49 – керівного й 16 – високопосадовці. Понад 30% з них втекли. Крім того, під підозрою перебувають 13 прокурорів (10 – з рядового складу, 2 – з керівного та 1 високопосадовець – Пшонка, який також утік), 16 слідчих та 14 суддів. Тим часом, у протистоянні в центрі української столиці взимку 2013-2014 років з боку держави брало участь майже 15 тисяч правоохоронців. Очевидно, що більшість з них були або співучасниками злочинів, або свідками.

Беркутівці з «Чорної роти» стріляють у беззбройних майданівців. Лютий 2014 р.

лежних зусиль для встановлення й притягнення до відповідальності організаторів та учасників злочинів середньої та вищої ланок. Слідчі й далі залежні від прокурорів, керівництво прокуратури чинить політичний вплив на розслідування справ. У правоохоронній системі ще багато прихильників Януковича. Люстрацію провалено. Більшість колишніх керівників «Беркута» після його перейменування залишилися на місцях. А це вони стояли по той бік барикад – самі стріляли, бачили, хто стріляв, як стріляв, хто скидав людей з колони, хто керував «тітушками», хто віддавав накази тощо. Але ніхто з них не дає свідчень. «Не чув, не бачив, не знаю». Більшість представників правоохоронної системи – на темному боці. І це один з головних чинників спротиву.

Є. Закревська: – А деякі з підозрюваних у нападі на «автомайданівців» за цей час навіть «виросли» на службі. Скажімо, Анатолій Логвиненко (керівник другої роти «Беркута») нікуди не втікає – він очолює охорону голови Фонду держмайна (до певного моменту навіть офіційно значився у ФДМ у відділі протидії корупції). Харківські «беркутівці», причетні до подій 1 грудня і 18 лютого, до затримання цієї зими працювали в поліції, стояли на блокпостах,

Р. Маселко: – Проблема ще й у тому, що судді, які в часи Революції Гідності ухвалювали незаконні рішення, й далі розглядають справи, зокрема й проти осіб, підозрюваних чи обвинувачених у скоєнні масових злочинів під час Майдану. У багатьох райсудах Києва кількість таких суддів перевищує десять осіб або доходить до половини складу. Вони чинять вплив на решту суддів. Зрозуміло, що про неупередженість чи об'єктивність у такому випадку говорити дуже важко.

– Чи можна за таких умов сподіватися на те, що до відповідальності за злочини Майдану буде притягнуто осіб рівня Януковича, Пшонки, Захарченка?

М. Галабала: – Ми робимо все для того, щоб Міжнародний кримінальний суд (МКС) у Гаазі узяв до розгляду справу про злочини проти людяності вищих посадових осіб України під час Євромайдану. Утім, Міжнародний суд не почав повноцінного розслідування через нестачу інформації. Ми всі докази (а це матеріали кримінальних проваджень, які перебувають у ГПУ: відео, свідчення тощо) збрали й передаємо до Гааги. Сподіваємося, це дасть змогу розпочати повноцінне розслідування

Садовника під домашній арешт, а в жовтні він втік.

Інтерпол відмовився оголосити його в розшук. Питання про екстрадицію Садовника в Україну є складним, оскільки його не оголошено в міжнародний розшук, і тому документи на його екстрадицію Генпрокуратура подати не може. 4 лютого стало відомо, що Росія відмовила Україні в екстрадиції 12-ти колишніх співробітників «Беркута», які розстрілювали Майдан, оскільки вони тепер є громадянами Росії. У тому числі й экс-командир «Чорної роти» Дмитро Садовник.

Щодо самої Волкової за таке завідомо неправосудне рішення проти неї порушено кримінальну справу за статтею, що передбачає до восьми років ув'язнення.

– Керівник управління спеціальних розслідувань генеральної прокуратури України Сергій Горбатюк заявляв, що загалом розслідується понад дві тисячі епізодів про злочини під час Майдану. Деякі з них досі перебувають на етапі досудового розслідування. Серед таких епізодів – перші вбивства на Майдані 22 січня 2014 року. Тоді загинули Сергій Нігоян та Михайло Жизневський.

У ніч з 18-19 лютого загинуло 17 осіб, понад 200 були визнані потерпілими. До суду передано справу экс-керівника управління СБУ у Києві та Київській області Олександра Щоголева, якого звинувачують у перевищенні влади – ухваленні рішення про проведення операції придушення, внаслідок якої спричинені тяжкі наслідки – загибель людей. Але ця справа понад рік «ходила» між судами через процесуальні обставини.

20 лютого на вулиці Інститутській було вбито 48 осіб. Вважають, що за цією справою слідство просунулося найбільше. П'ять співробітників «Беркута» вже другий рік судять у Святошинському районному суді. Адвокати «Беркутівців» кажуть, що їхні підзахисні не визнають вини за жодним пунктом обвинувачення, а деякі з них називають «фантастикою».

Р.Маселко: – Причина в затягуванні розслідувань – не лише через значні обсяги кримінальних справ. Основним доказом у суді мали стати результати балістичних експертиз куль, вилучених з тіл загиблих та знайдених на місці розстрілів.

На сьогодні більшість експертиз проведено. Але ще рік тому криміналісти в справі про вбивства на Майдані чекали у черзі до єдиного в Україні мікроскопа, на якому такі експертизи проводять. А вони якраз і доводять, що кулі, вилучені з тіл загиблих і поранених на Майдані, випустили саме з табельної зброї бійців «Чорної роти» та інших беркутівців.

Ще одна затримка в судовому процесі проти колишніх співробітників «Беркута» сталася після того, як у травні 2016 року суд вирішив об'єднати провадження щодо усіх п'яти беркутівців в одне, внаслідок чого процес, фактично, довелося починати спочатку.

**Записав
Дмитро Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

БЛАЖЕННІ ПОЛЕГЛІ ЗА СВОБОДУ

Фотогалерея «ННГ»

На вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті героїв Небесної сотні 20 лютого указом Президента України оголошено Днем героїв Небесної сотні. В ці лютийні дні ми згадуємо, як це було. Лютий, 2014-го. Беззбройні люди на Майдані Незалежності в Києві та прилеглих до нього вулицях стали на тан з диктатором, який пограбував Україну й позбавив її на догоду кремлівському карлику європейського майбутнього. На їхніх щитах Шевченкове: «Борітеся – поборете!». Кобзар своїм духом і словом незримо перебував разом зі своїм повсталим народом. А в цей час слуги сатани задумали нечуваний злочин – стріляти у власний народ. При-

слані з Москви професійні вбивці й доморощені кати-беркутівці почали стріляти в людей бойовими набоями. Впали перші жертви. Вбивці цілилися в голови й шиї, аби вбивати зі 100-відсотковою гарантією й якомога більше. Готелі довкола Майдану перетворилися на шпиталі й морги. Але це була агонія режиму Януковича. Після цього злочину навіть він сам своїми курячими мізками второпав: треба якнайшвидше тікати до Путіна. І втік. А народ-переможець оплакував і ховав своїх героїв, свою Небесну сотню. Вічна пам'ять! Ми втілимо в життя вашу мрію: зробимо Україну українською та європейською! Хай пухом буде вам рідна земля!

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН ЛІТАЄ В ХМАРАХ, ЕКОНОМІСТИ ОПУСКАЮТЬ ЙОГО НА ЗЕМЛЮ

Українська економіка зростає завдяки злагодженню діяльності та зусиллям простих українців, заявив прем'єр-міністр Володимир Гройсман, звітуючи 14 лютого за минулий рік роботи уряду. Він повідомив, що в четвертому кварталі 2016 року зростання ВВП сягнуло 4,7% в порівнянні з аналогічним періодом 2015 року. Водночас Гройсман розкритикував учасників транспортної блокади окупованих районів Донбасу, яка, на його думку, загрожує українській енергетиці, обсягам експорту та стабільності національної валюти. Ще з різкішою критикою він виступив проти колишнього прем'єра та лідера фракції «Батьківщина» Юлії Тимошенко, назвавши її «мамою корупції й популізму».

Утім, деякі економісти назвали економічну політику Кабміну недостатньо ефективною, оскільки, на їхню думку, українська економіка зростає переважно за рахунок сировинного експорту, а не інновацій. Зокрема, виконавчий директор фонду Блейзера в Україні Олег Устенко вважає, що оптимізм прем'єр-міністра щодо економічних показників України є передчасним. «Я б не сказав, що можна вже оцінювати економічне зростання в останньому кварталі минулого року на 4,7%. В річному вимірі – це 1,8%. Зростання – недостатнє після падіння, яке було у 2014 році (Україна нині ще не досягла рівня ВВП до 2014 року), а також враховуючи ВВП на душу населення, за яким Україна посідає передостаннє місце в Європі», – пояснив економіст.

Як відомо, 10 лютого у Верховній Раді група депутатів на чолі з Юлією Тимошенко зареєструвала постанову про відставку В.Гройсмана. Однак через кілька годин ця постанова із сайту Верховної Ради зникла.

ОБСЕ ОСУДИЛА НОВІ НАПАДИ НА ЖУРНАЛІСТІВ В УКРАЇНІ

Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЕ) осудила чергові напади на журналістів в Україні. Про це повідомили з віденської штаб-квартири організації.

«Представник ОБСЕ з питань свободи ЗМІ Дуня Міятович осудила нещодавні підпали автомобіля й напади на журналістів телевізійних каналів М1 і М2», – йдеться в повідомленні. Ці дії, за словами Міятович, мають чіткий намір залякати представників засобів масової інформації і є неприпустимими. Вона привітала початок розслідування злочинів та висловила сподівання, що їх буде проведено швидко й ретельно.

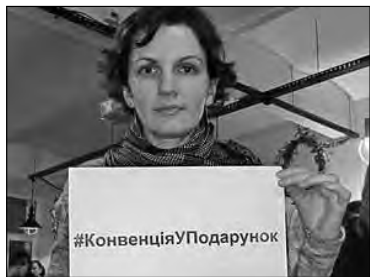
Міятович знову закликала владу України активізувати розслідування злочинів проти журналістів, особливо тих, які були скоєні з початку кризи в країні й навколо України. «Тільки конкретні дії покладуть край залякуванню журналістів і розірвуть зачароване коло безкарності», – підкреслила вона.

Уночі 12 лютого у Кам'янському (Дніпропетровська область) невідомі підпалили автомобіль «Таврія» головного редактора сайту 5692.com.ua і газети «Місто 5692» Сергія Гузя. Журналіст пов'язує це зі своєю професійною діяльністю й критичними репортажами про місцеву владу в його ЗМІ. Крім того, 27 січня і 10 лютого було скоєно низку спроб підпалити телевізійні студії, які використовують музичні канали М1 і М2, в Києві.

ДЕПУТАТІВ ЗАКЛИКАЛИ ПОДАРУВАТИ КОХАНИМ... КОНВЕНЦІЮ ПРОТИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Акції з вимогою ратифікувати Астамбульську конвенцію проти насильства щодо жінок та домашнього насильства відбулися на День Святого Валентина, 14 лютого, в Києві, Запоріжжі, Харкові та інших містах України.

У столиці активісти пікетували приміщення комітетів Верховної Ради, тримаючи плакати з пропозиціями депутатам «подарувати» кращій захист від насильства своїм коханим. У Запоріжжі роздавали перехожим спеціально створені для акції «валентинки» і роз'яснювали основні положення Астамбульської конвенції.

Окрім того, вже кілька днів триває онлайн-кампанія «Конвенція в подарунок», до якої, зокрема, долучилася українська делегація, що 14 лютого в Женеві звітувала перед Комітетом з питань ліквідації всіх форм дискримінації жінок. Окрім того, спеціальні листівки до Дня Святого Валентина підготували для президента Петра Порошенка, прем'єр-міністра Володимира Гройсмана та інших українських політиків.

МІНОБОРОНИ УКРАЇНИ ГОТОВЕ СТВОРИТИ «КРИМСЬКИЙ» ВІЙСЬКОВИЙ ПІДРОЗДІЛ

У міністерстві оборони України заявили, що інцидент між військовиками й кримськими татарами, що стався у ніч проти 13

лютого, «вичерпано». Конфлікт стався біля селища Чонгар. У армії твердили, що військовики обляштовували бойові позиції, коли до них прибули озброєні люди. Натомість глава Меджлісу Рефат Чубаров заявив, що це військовики ЗСУ прибули на територію громадської організації «Аскер», де базуються бійці кримськотатарського батальйону імені Номана Челебіджихана.

13 лютого міністр оборони Степан Полторак зустрівся з цього приводу з Рефатом Чубаровим. «По завершенню зустрічі сторони дійшли висновку, що інцидент вичерпано», – сказано в повідомленні міністерства. Також співрозмовники обговорили перспективи призову вихідців з Криму до «кримського підрозділу» бригади морської піхоти.

Збройні сили готові розглянути заяви членів «Аскеру» щодо вступу в підрозділ. Рефат Чубаров відзначив, що тепер домовленості має бути виконано.

«Тепер має бути виконано досягнуте: списки добровольців (знаю, що готові), особисті заяви, наказ МО України про створення кримського підрозділу з усіма необхідними в таких випадках реквізитами, визначенням місця постійної дислокації і багатьох іншого», – написав він за результатами зустрічі з міністром оборони.

ЧОРНІ СПРАВИ «ПОХМУРОГО»

Міжнародна експертно-журналістська група Bellingcat встановила, що транспортування зенітно-ракетної установки «Бук», з якої було збито МН17, організував російський генерал-майор Сергій Дубинський. Згідно з доповіддю, Дубинський відомий як боець «збройних сил» так званої «ДНР» під позивним «Похмурий». За даними експертів, транспортуванням «Бука» займалися військовики 69-ї окремої бригади матеріально-технічного забезпечення збройних сил Росії. До такого висновку експерти Bellingcat прийшли, вивчивши фотографії в соцмережах військовиків, які було зроблено в Ростовській області під час транспортування установки «Бук».

Міжнародна команда журналістів-розслідувачів з проекту Bellingcat підготувала дві доповіді, в яких містяться нові подробиці про обставини катастрофи в 2014 році Boeing 747 авіакомпанії Malaysia Airlines під Донецьком. Одна з доповідей – про «Похмурого», іншу публікувати не будуть взагалі, оскільки вона містить ін-

формацію, яка може зашкодити подальшому розслідуванню.

Наша довідка: 17 липня 2014 року в небі над Донецькою областю російські терористи збили пасажирський «Боїнг» компанії Malaysia Airlines, що виконував рейс Амстердам – Куала-Лумпур. Літак було збито із російського зенітно-ракетного комплексу «Бук». Всі 298 осіб, що перебували на борту, загинули. Переважна більшість з них – 194 пасажирів – були громадянами Нідерландів. Літак упав у зоні, контрольованій про-російськими бойовиками. Тіла загиблих перевезли до Нідерландів для експертизи.

У КИЄВІ ВЖЕ ВП'ЯТЕ ВІДБУВСЯ БЕЗПЕКОВИЙ ФОРУМ ДЛЯ МОЛОДІ

У Києві протягом 9-10 лютого відбувався П'ятий безпековий форум для молоді. Його організував фонд «Відкрий Україну».

«Будапештський меморандум є підставою, щоб країни-підписанти стали учасниками Мінського процесу. Реально підтримали українську армію, надавши оборонну зброю, й тиснули всіма диплома-

тичними, економічними, фінансовими та військовими важелями на Росію задля повного виконання Мінських угод. Це коли державний прапор України буде по всій її території – і в Донецькій, і в Луганській областях. І коли українські прикордонники контролюватимуть кордон», – сказав на форумі колишній прем'єр-міністр України, лідер партії «Народний фронт» Арсеній Яценюк і додав: «Підписанти разом з Україною повинні чітко визначити план повернення Криму. Мають бути конкретні чіткі гарантії, а не консультації. За документ повинна проголосувати як мінімум Рада безпеки ООН. Саме завдяки меморандуму США стали основною країною у запровадженні санкцій проти Росії. Вони є прямим засобом захисту не тільки України, але й держав Євросоюзу та самих Штатів. Спроби окремих країн вільного світу заспокоїти Росію закінчаться тим, чим закінчилися спроби умиротворення Гітлера перед Другою світовою війною. Росія розуміє тільки мову сили. Санкції повинні бути збережені до моменту повного відновлення територіальної цілісності Української держави. Не ми почали війну, а Росія. І вона має відповісти за це».

ПРОГРАМА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

В Україні за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) та благодійного Українського жіночого фонду створено програму з надання робочих місць для вимушених переселенців з Донеччини, Луганщини та Криму. Про це 14 лютого повідо-

мив заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб Юсуф Куркчі.

За його словами, на Харківщині, Вінниччині, Дніпропетровщині, Житомирщині, Херсонщині та Запоріжжі створюють робочі місця та надаватимуть підтримку внутрішньо переміщеним особам у започаткуванні чи перенесенні бізнесу в безпечні регіони України. Ю.Куркчі наголосив, що особливу увагу в проєкті зосередять на людях з інвалідністю.

У Львові переселенці отримають до 55 тисяч гривень на втілення бізнес-ідей. Фінансову підтримку для реалізації проєкту надає також уряд Великої Британії, що діє в партнерстві з Міністерством міжнародного розвитку (DFID) цієї країни. Мета спеціальної програми – допомогти внутрішньо-переміщеним особам та місцевому населенню здобути актуальні професії, отримати навички щодо організації власних проєктів та поради для розширення вже існуючого бізнесу.

В УКРАЇНІ З'ЯВИТЬСЯ СВІЙ «ОСКАР»

Одеський міжнародний кінофестиваль ініціює створення Національної кінопремії. І перше нагородження відбудеться вже в квітні цього року. Про це повідомила прес-служба кінофестивалю.

«Проведення церемонії нагородження переможців першої Національної кінопремії відбудеться 20 квітня 2017 року. Це єдина в Україні премія в сфері кіно, що об'єктивно відзначить досягнення українських кінематографістів у 14 номінаціях. Головною відзнакою Національної кінопремії обрано статуетку «Золота дзиґа» – символ стрімкості, невпинного розвитку та нескінченності», – йдеться у повідомленні.

Як зазначається, деталі проведення першої Національної кінопремії, а також заснування Української кіноакадемії (об'єднання експертів і професіоналів у галузі кіно та кіновиробництва, що засноване з метою всебічної підтримки та розвитку національного кінематографа), яку також ініціював Одеський МКФ, оголосять 20 лютого на прес-конференції у Києві.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЧЕКОВІ РАХУНКИ

В "САМОПОМОЧІ"

Пропозиції!

БЕЗ
МІСЯЧНИХ
ОПЛАТ

БЕЗ
МІНІМАЛЬНОГО
БАЛАНСУ

БЕЗКОШТОВНА
VISA® DEBIT
КАРТКА

ВІЛЬНИЙ ДОСТУП
ДО СВОЇХ РАХУНКІВ
ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ
Користуючись Direct Connect™

НАШІ ФІНАНСОВІ ПРОПОЗИЦІЇ НАЦІЛЕНІ НА ВАШІ ПОТРЕБИ

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небудь бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50 і \$200 на діловий чековий рахунок. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть стягуватись додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Тільки для теперішніх та майбутніх членів. Докладні інформації подані у www.selfreliance.com/disclosures/. Пропозиції можуть бути змінені чи скасовані без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на безкоштовний № 888-222-8571.

SELFRELIANCE.COM
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

STAR pulse Allpoint

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839

558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Страховання життя на 10-річний термін*

- Мінімальна вартість поліси — \$20,000
- Доступне для осіб від 16 до 85 років
- У штаті Меріленд видається особам у віці від 46 до 85 років
- Вкладки незмінні протягом 10 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.83	\$24.15

Щомісячні вкладки для поліси в \$100,000

Миттєвий обрахунок
щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страховання життя?
— Доступні ціни!

Страховання життя на термін забезпечує
Ваші потреби в страхуванні життя,
захисаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений
період часу.

10 причин купити
страховку життя
на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації — 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До \$150,000 - Жодних коштів
на перші 6 місяців знижка на 0.50%*

*Rates are effective December 15, 2016 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 70-75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (3.750 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payment does not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. Certain restrictions may apply.

Ощадності та Пенсійні Сертифікати

18 місяців до 1.21% АРУ** 24 місяців до 1.26% АРУ

36 місяців до 1.46% АРУ 60 місяців до 2.22% АРУ

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

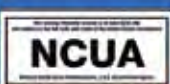
**APY is annual percentage yield. Rates are effective November 17, 2016 and are subject to change without notice.

Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeat@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

IVAN BERNATSKY

Ukrainian Drama Theater of New York

Вистава з нагоди відзначення 203-ї річниці
від дня народження Т.Г. Шевченка.

"Світе тихий, краю милий,
Моя Україно, за що тебе..."

За сприяння Українського Народного Дому
в Нью Йорку

12 березня (Неділя) 2017 р.
о 2.30 р.м.
Український Народний Дім
140 2nd Avenue, NY

Квитки on-line:
203shevchenko.eventbrite.com

або за тел. 347 523 1226
попередній продаж – \$35,
при вході – \$45

Генеральні спонсор:
Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Нью Йорку
Український Народний Дім в Нью Йорку

NEW YORK 2017

БЛАГОВІСТ

Життя патріарха Йосифа проминуло у вирі складних і драматичних подій ХХ століття. Він, як ніхто інший, досвідив чи не всі тягари та страждання того історичного періоду. Його життєвий шлях пролягав на тлі революцій і двох світових воєн, розвалу імперій і постійної зміни державних кордонів, він перейшов через ув'язнення, заслання і, нарешті, вимушену еміграцію... Патріарх поєднав у собі досвіди сотень тисяч або й мільйонів українців, для яких ці десятиліття стали справжньою *via dolorosa per aspera ad astra* (хресною дорогою через терни до зірок). Саме такий девіз – «Крізь терни до зірок» – Йосиф Сліпий помістив у 1939 році на своєму єпископському гербі. Його таємна хіротонія відбулася в умовах гоніння супроти Церкви під час першої радянської окупації Західної України. Митрополит Андрей Шептицький, прикутий важкою хворобою до інвалідного крісла, старався забезпечити подальший провід Церкви і шукав особу, «яку б не зламали жодні випробування». Молодий єпископ Йосиф, напевно, відчував, що його служіння буде дорогою крізь терни. Однак, як зорі для мореплавця є орієнтиром, щоб не згубитися в бурхливому морі, так світло Христове, що просвічує всіх, стало для майбутнього патріарха дороговказом у власному житті та служінні іншим.

Він прийшов у цей світ підданим Австро-Угорської монархії, а покинув його як вигнанець останньої імперії ХХ століття – Радянської. У дитинстві малий Йосиф мріяв стати священником або науковцем. За благословення та підтримки владика Андрея Шептицького він зумів здійснити й поєднати цих два великих покликання, хоч зовнішні обставини далеко не завжди сприяли їхній повній реалізації. Його студентські роки припали на лихоліття Першої світової війни та відчайдушних спроб нашого народу здобути незалежність і об'єднатися в одну державу. Свої ієрейські свячення Йосиф Сліпий отримав з рук митрополита Андрея у вересні 1917 року, коли той нарешті зміг повернутися з російського полону. Вищі богословські студії в Інсбруку, а згодом у Римі проходили в умовах повоєнної розрухи і великої суспільно-політичної та духовно-моральної кризи в тогочасній Європі. У 1922 році, після завершення закордонного навчання, отець Йосиф повернувся вже в нову політичну реальність на рідних землях. Цього разу це була відновлена Польська держава, в якій українці знову опинилися в ролі дискримінованої національної та релігійної меншини. Саме тому глава Церкви доручив йому провід Духовної семінарії, заснування Українського богословського наукового товариства та розбудову греко-католицької Богословської академії у Львові, які стали провідними науково-освітніми осередками не лише для церковного середовища, а й на загал для української громади Галичини.

Та попереду було ще більше випробування – Друга світова війна. Українські «скривавлені землі» потрапили до центру зіткнення двох

17 лютого виповнюється 125 літ з дня народження патріарха Йосифа Сліпого – великого сповідника віри та довголітнього предстоятеля Української греко-католицької церкви

тоталітаризмів – гітлерівського та сталінського, кожен з яких будував свій «новий порядок» на кістках мільйонів невинних жертв та запеченні вікових християнських і загальнолюдських цінностей.

буваючи на Заході, він доклав багато зусиль, щоб віднайти та згуртувати тих, кого чи то матеріальна нужда, чи політичні умови на Батьківщині розкидали по всьому світу. Патріарх-сповідник розумів, що без

волі Божої та бажання Українського Божого люду складуть мою домовину в підземеллях оновленого собору Святої Софії у Києві, як знак єдності та соборності всього нашого народу і його об'єднаної Київської Церкви. І над цим завданням нам усім ще належить немало потрудитися, щоб виконати останню волю цього церковного мужа.

Роздумуючи над сторінками життєпису патріарха Йосифа, можемо припустити, що в молодості, мріючи про своє майбутнє, він і не думав, що йому доведеться зазнати скільки лихоліть і випробувань. Однак, як знаємо з його спогадів, він завжди себе запитував: «Що від мене очікує Господь?» А ще він часто роздумував над запитанням: «Що скаже одного дня про мене історія, із чим я постану перед Господом на Страшному суді Христовому?» Зрозуміло, що Йосиф Сліпий став великою людиною не в якусь одну мить. Із дня у день він зростав у молитві, святості, мудрості, у почутті відповідальності, а передусім – у відданості Божій волі.

Його життя, як і кожного з нас, було не прямою дорогою, а радше лабіринтом, в якому кожний вибір є важливим. Адже на кожному пово-

солідних духовних та інтелектуальних основ народ буде приречений на забуття своїх коренів, на розгубленість і самоприниження, на цілковите підкорення й асиміляцію. Тому свої перші декрети «у вільному світі» владика Йосиф Сліпий видає про заснування й розбудову двох інституцій: Українського католицького університету та собору Святої Софії. Незважаючи на вже поважний вік, не шкодуючи підірваних роками неволі сил і здоров'я, він об'їжджав кожну нашу єпархію та екзархат на поселеннях, відвідував мало чи не кожну парафію, збираючи не лише кошти, а й гуртуючи всіх «у розсіянні сухих» в єдиний, сповнений власної гідності народ Божий у своїй помісній Церкві.

Патріарх часто повторював: БУДЬТЕ СОБОЮ! Він це говорив у різних контекстах, при різних нагодах. Виснажені війною, втомлені негараздами у світі та країні, ми, українці, черговий раз стоїмо перед спокусою старого комплексу – комплексу меншовартості. На нашому паломництві від страху до гідності – особистому та спільнотному – це почуття є важким тягарем. Нехай його заклик «бути собою» допоможе нам у викликах, що стоять перед нами!

Владика Борис (Гудзяк)

Патріарх і кардинал Йосиф Сліпий не дожив всього 7 років до того часу, коли Радянський Союз захитався і таки впав. Він спочив у Бозі 7 вересня 1984 року і лише його тлінні останки в серпні 1992 року велично й урочисто «повернулися» з Рима до Львова після того, як український народ здобув свою державну незалежність, а переслідувана Церква вийшла з катакомб. Але справжній спочинок для своєї невтомної душі наш великий патріарх заповідав лише тоді, коли «з

роті можна схибити, обравши не ту дорогу. Щоб не загубитися на цьому шляху, ми потребуємо внутрішнього компаса, який підказуватиме нам правильну путь. Слуга Божий Йосиф не шукав орієнтирів у минулих ідеях чи марних сподіваннях. У своєму посланні «Про поєднання в Христі» (3 червня 1976 року) він звернувся до своєї пастви з простою порадою: «Будьмо собою!» Це «буття собою» народжується в кожному з нас у той момент, коли ми в молитві до Отця Небесного

розпізнаємо Його волю щодо нашого життя. І кожен з етапів біографії патріарха Йосифа позначений цим знаком автентичності, в серці якої перебуває Христос.

Він був собою, коли відкрив у собі потяг до науки і присвятив цьому все своє життя не так власною академічною працею, як творенням умов та інституцій для інших. Він був собою, коли відчув покликання до священства і віддав цьому покликанню все себе, незважаючи на обмеження і заборони здійснювати це служіння. Він був собою, коли відмовився від обіцяної свободи та високих посад, якщо зречеться своєї Церкви. Він був собою, коли, потрапивши на Захід, став голосом і символом «мовчазної Церкви» у СРСР та всіх переслідуваних безбожною тоталітарною владою. Він був собою, коли обстоював право релігійної спільноти, яку очолював, на патріаршу гідність. Лише така позиція дала йому можливість не залежати від карколомних змін докола нього й гідно пройти всі ці перипетії історії.

Сьогодні, коли ми часто чуємо про те, що живемо в «плинні часи» чи навіть у «добу постправди», коли все навколо постійно змінюється, нема нічого тривкого й надійного, істини не існує, є лише «точки зору», має рацію той, у кого влада і гроші, а популярність можна здобути дешевими гаслами й обіцянками, □ запрошення Йосифа Сліпого до автентичності, до «буття собою» знову набуває неабиякого значення.

Бути собою ніколи не було легко, ще важче здійснювати своє покликання в часи непевності, які ми переживаємо тепер. На перший погляд, набагато легше й комфортніше пристосуватися до змін, прилаштуватися до зовнішніх обставин, відмовитися від визнання абсолютної Правди... Але горе людині, яка перестає бути собою, яка втрачає себе. Життя патріарха Йосифа, воскресіння з катакомб нашої Церкви та її подальший динамічний розвиток свідчать, що лише той долає непостійність і плинність історії, хто постійно у своєму осерді залишається тим, ким сотворив його Господь. Цей шлях, хоч важкий та тернистий, є можливим і приносить людині велике внутрішнє задоволення та радість саме тому, що вона виконує свій християнський обов'язок та волю Божу і тільки так може бути собою.

Тому в цей ювілейний рік нашого патріарха Йосифа заохочуємо всіх замислитися, ким ми є та яким є наше завдання в цьому земному паломництві до вічності, у нашій сьогоденній мандрівці «крізь терни до зірок». І хай сам Господь Ісус Христос, який єдиний є Шляхом, Істиною й Життям, буде для нас тією провідною зорею, що дозволить здолати всі перепони на цьому шляху істинного пізнання самих себе через Його хрест і воскресіння. Життєва доля патріарха Йосифа переконує нас у тому, що з глибокою вірою та Божою допомогою людина незламної волі, яка не зрікається своєї Богом даної сутності, не зраджує свого покликання та здійснює своє служіння, за будь-яких обставин переможе у двобойі зі злом та неправдою.

Святослав Шевчук, предстоятель УГКЦ Київ, Патріарший собор Воскресіння Христового

15 лютого, в середу, православні християни відзначили Стрітіння Господнє – одне з головних свят церковного календаря.

І при першому ж погляді на святе немовля мудрий свя-

щеннослужитель побачив у ньому Сина Божого.

Стрітіння Господнє – велике християнське свято, яке прийнято зустрічати в молитві й відвідати храм. Після святкового служіння всі віруючі повертаються додому з особливим символом цього дня – свічками. Тому Стрітіння ще називають «Днем свічок», адже вогонь у цей день має особливу цілющу силу. Такі свічки зберігають увесь рік до майбутнього свята, залишивши їх у кутку біля іконостасу. Їх називають «громничними» й вірять, що вони оберігають будинок, посіви і всіх членів родини від бід, недуг та різних негараздів.

Саме слово «стрітіння» має давнє церковно-слов'янське коріння й перекладається як зустріч. Цього дня Діва Марія вперше після народження свого улюбленого Сина увійшла з ним у храм, де зустрів їх старець Симеон, якому було провіщено, що його життєвий шлях не закінчиться доти, доки він не побачить своїми очима Месію.

Члени журі та учасники конкурсу декламації «Нова радість стала»

4 лютого у Філадельфії величне торжество Різдва Христового вшанували конкурсом декламації «Нова радість стала», який відбувся в Українському освітньо-культурному центрі в Дженкінтаві.

Журі, до складу якого ввійшли Оксана Крилюк, вчителька літератури «Нашої української рідної школи» та о.Ігор Блощинський, парох церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці (Мелровз-парк, штат Пенсильванія), очолив відомий літературознавець, професор Ла-Сальського та Пенсильванського університетів, академік Леонід Рудницький. 20 конкурсанти змагалися в двох вікових групах за такими критеріями: плавність, чіткість вимови, інтонація, артистичність, драматизм, постава.

З ініціативи Центру студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого, за підтримки Релігійного Товариства українців-католиків «Свята Софія» США та в співпраці з «Нашою українською рідною школою» учні 6-12 класів-учасники конкурсу з допомогою вчителів та батьків підготували до цієї події 20 віршів українських діаспорних та материкових поетів.

Переможцями конкурсу стали: Анастасія Блощинська – за виконання поезії Олександра Ірванця «На тему свят» (молодша група) та Христина Зайшла – за вірш «Святий вечір» (старша група); призерами – Діана Савчин (молодша група), яка декламувала вірш «Різдвяної ночі» та Наталія Бабійчук (старша група) – за вірш «Багато зір», лауреатами – Данило Богдан Грейвз, Софія Беґей (молодша група) та Юстина Білецька, Віталій Бі-

лик, Ангеліна Соківка, Дарина Шніцер, Софія Пітула, Наталія Панчак (старша група). Всіх учасників літературного змагання нагороджено дипломами та призами Релігійного Товариства українців-католиків «Свята Софія»-США, а головний спонсор – Центр студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого – надав цінні призи лауреатам та переможцям.

Голова журі Леонід Рудницький зазначив, що участь у таких змаганнях вимагає «гарячого серця й холодного розуму», що їх продемонстрували конкурсант. Ірина Іванкович, директор Центру студій спадщини Патріарха Йосифа Сліпого, висловила вдячність членам журі за їхню підтримку такої поетичної ініціативи.

**Прес-служба
Товариства
«Свята Софія»-США
Фото Стефана Фартушка**

Отець Олександр Клименко вірить у цілющу силу пісні

Під час «прослуховувань» нового сезону телевізійного шоу «Голос країни» в Києві глядачів та членів журі зворушив до сліз виступ протоієрея УПЦ Олександра Клименка, який виконав пісню Миколи Мозгового «Материнська любов».

За словами отця, кожна пісня – світ душі. 33-літній священник править службу в парафії села Недра на Київщині та у в'язниці, намагаючись і там допомогти людям зрозуміти, що завжди є шанс змінити власне життя.

– світ душі. 33-літній священник править службу в парафії села Недра на Київщині та у в'язниці, намагаючись і там допомогти людям зрозуміти, що завжди є шанс змінити власне життя.

Першоієрарх Української православної церкви США та діаспори, митрополит Антоній здійснює подорож «зеленим континентом».

Поминальна служба в Українській православній церкві Св.Миколая в Канберрі за загиблими на Майдані та Сході України

Митрополит провів службу та поминальну літію за загиблими на Майдані та Сході України, зустрівся з українською громадою столиці Австралії Канберри та главою Консисторії Української православної церкви Австралії та Нової Зеландії о.Михайлом Соломком.

5 лютого в Канберрі відбулася зустріч з послом

України в Австралії Миколою Кулиничем, під час якої співрозмовники обговорили взаємодію церкви й дипломатичного представництва України в справі згуртування та розширення української громади, роль церкви в збереженні українцями за кордоном рідних мови, культури та традицій.

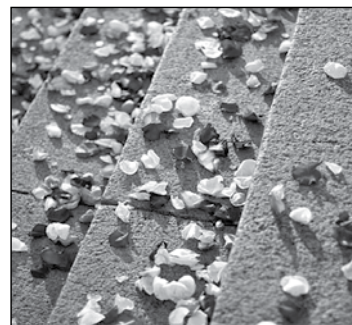
Прес-служба УПЦ США

18-20 лютого до днів вшанування загиблих під час Революції Гідності на Майдані Незалежності в Києві відбудуться хода пам'яті, фотовиставки, молитовні панахиди.

Триденна пелюсткова хода вшанування героїв Небесної сотні триватиме 18-20 лютого й щодня проходитиме різними вулицями, на яких вбивали людей під час Революції Гідності.

У суботу та неділю, 18 й 19 лютого, о 4-й годині вечора, всі небайдужі зберуться біля стелли пам'яті на Майдані, де стоятиме «відкритий мікрофон» і кожен бажаючий матиме нагоду висловити свою думку, поділитися болем утрат. Потім кожного дня колона йтиме трьома різними маршрутами там, де три роки тому вбивали тих, хто вийшов на Майдан відстоювати право українців на краще життя, – вулицями Інститутською, Грушевською, до Маріїнського парку, а також повз Будинок профспілок, і ці місця посипатимуть поминальними пелюстками троянд.

Крім «пелюсткової ходи» заплановано також ходу пам'яті, яка розпочнеться о 10-й годині ранку 18 лютого з Українського дому і завершиться в Українському домі. Її організовують родини героїв

Небесної сотні, Самооборона Майдану, ветерани АТО.

Того ж дня відкриється виставка робіт 40 фотожурналістів «У фокусі подій. Людський фактор». 19 лютого в Українському домі відбудеться створена на основі реальних спогадів учасників Революції Гідності вистава «Ми, Майдан» у виконанні театру «Колесо», а по її завершенню розпочнеться дискусія «Зріз пам'яті».

Того ж дня відбудеться всеукраїнська панахида за загиблими героями біля каплички на Алеї героїв Небесної сотні в Києві.

**Сторінку підготувала
Катерина Боруш**

Наша довідка:

Богдан Бойчук – український поет, прозаїк, перекладач, драматург, член Об'єднання українських письменників «Слово» та Національної спілки письменників України, лауреат Міжнародної літературної премії ім.Гоголя (1998).

Народився 11 жовтня 1927 року в селі Бертники на Тернопільщині. Був вивезений на примусову працю до Німеччини, пройшов через табори для переміщених осіб (DP) у Ашаффенбургу. У 1949-му році емігрував до США. В 1957-му закінчив Citi-College у Нью-Йорку, де отримав фах інженера в галузі електроніки, й працював у цій сфері до 1992 року.

У 1950-ті роки став ініціатором і співзасновником авангардної літературно-мистецької Нью-Йоркської групи. Пізніше редагував журнали «Нові поезії», «Світо-Вид», «Сучасність». Автор низки поетичних збірок, романів, п'єс, перекладів поезій та прози з англійської, іспанської, російської мов на українську, а також лібретто до опери Вірка Балея «Червона земля. Голод». Мешкав у Глен-Спеї (штат Нью-Йорк) та Києві.

2009 році, з нагоди 10-ліття його реєстрації в Україні, буде нашим прощанням з людиною, яку ми знали й любили. Вічна йому пам'ять!

– Пане Бойчук, останнім часом ви висловлюєте доволі непопулярні в Україні думки про корумпованість Спілки письменників, роздавання Шевченківських премій не за призначенням і навіть про відносність поняття «Батьківщина». Це позиція, яка викристалізувалася з майже п'ятидесятилітнього американського досвіду й десятилітніх вражень від материкової України, чи просто «думки проти вітру», якими хочете розбудити інтелектуальне співтовариство, примусити його поглянути на себе іншими очима?

– Я йду проти вітру все своє життя. Й Нью-Йоркська група, без сумніву, народилася колись також саме з такої позиції. Переїхавши до України, я хотів

тикувати і Володимира Яворівського, і Юлію Тимошенко, і Віктора Ющенка пробувала мене зупинити. Каже: «Що ти робиш? Це ж небезпечно!».

У відповідь я розреготався. Оце й є ілюстрацією того, що в українському суспільстві досі не знають, що таке свобода. Бо немає нічого небезпечнішого, ніж залякана людина, яка боїться висловити свою думку.

– **3 точки зору пересічного громадянина України, маючи в шухляді американський паспорт, приватну квартиру в центрі Києва, будинок на березі озера в Кетскільських горах, рахунок у нью-йоркському банку, очевидно, висловлювати публічно свої погляди, за великим рахунком, багато безпечніше, ніж простому українському трудязі...**

– Власне, на цьому побоюванні втратити працю, потрапити в немилість, бути публічно розкритикованим, позбутися якихось благ і виростає страх, який, у свою чергу, породжує масову всюдисущу корупцію, яка, немов іржа, роз'їдає сус-

10 лютого в Києві на 90-му році життя відійшов у засвіти Богдан Бойчук.

Доля звела нас від самих початків нашого американського життя-буття, й з того часу його дім – і гленспейський, і київський – був для нас відчинений. Як, зрештою, й нью-йоркський, у якому він мешкав колись, де часто збиралася легендарна Нью-Йоркська група, й де тепер, ось уже шістнадцять років поспіль, мешкаємо ми, винаймаючи перший поверх в його першій дружини Анни Бойчук. І не лише дім. А й бібліотека. І не лише бібліотека, а й, траплялося, душа. І тоді ми дискутували, сперечалися й записували інтерв'ю. Він був одним із дуже небагатьох, хто нас розумів і не запитував, чому ми сюди приїхали й чому приїхали саме тепер. Притому, що сам незабаром збирався вирушити в протилежному напрямку. А коли наш маленький син, який тільки-но навчився добре говорити, на березі озера в Глен-Спеї гукав його: «Пане Бойчук, зазирніть ось у цю щілину!», він, 75-літній поважний поет, поспішав до тієї «щілини», ставав поряд з малим навколішки й вони разом вивчали, як десь там, у глибині дровитни, «грає на скрипочці» цвіркун.

Нехай ця одна з наших розмов з Богданом Бойчуком, записаних на хуторі Озеряни в Глен-Спеї, на березі того самого озера, в

Богдан Бойчук (перший ліворуч), Юрій Тарнавський, Богдан Рубчак – літератори з Нью-Йоркської групи. 1960-ті роки

зрозуміти, що там відбувається. Й мені багато чого почало не подобатися, і я знову почав йти «проти вітру».

– **А що вам сьогодні не подобається в Україні найбільше?**

– «Совєтська» ментальність. В Україні й далі існує брак відповідальності за слова та вчинки, корупція анітрохи не зменшилася – навпаки, вона проникла

в усі найменші закутки суспільства й стала мало не нормою. Навіть Національна Шевченківська премія знецінилася настільки, що приятель, який має «важелі впливу на членів комісії», присуджує її своєму приятелеві, а найкращого поета визначають за політичною заангажованістю. Це ж абсурд!

– **Наскільки ви, людина яка сформувалася в іншому**

світі, іншій, законослухняній, державі, відчуваєте, наприклад, корупцію на собі?

– Ніяк не відчуваю. Бо я – людина вільна, незалежна.

– **Великий, напевне, привілей – жити в українському суспільстві й бути незалежним від нього?**

– Моя нинішня дружина, яка народилася й виросла в Україні, коли я почав публічно кри-

пільство й нищить життя отим самим простим українським трудягам.

– **Пригадується, після Помаранчевої революції ви в одному з наших інтерв'ю захоплено говорили, що найбільше завоювання Майдану – це те, що люди в Україні перестали боятися. Після того минуло чотири роки. Чому люди в Україні знову почали боятися?**

– Багато хто з нас тоді не помітив, що Помаранчеву революцію й народну довіру використовували в своїх цілях. І найперше Юлія Тимошенко. Та й Віктор Ющенко також. Їм потрібно було дістатися нагору, захопити владу. І сьогодні люди зневірилися й відчувають втому від своїх невинуватих сподівань.

– **Ви часто говорите про політику. Раніше, пригадується, ніколи «не опускалися» до політичних дискусій, навпаки – всіляко намагалися відділити поезію від політики. Що сталося?**

– Україна в цьому плані вплинула на мене негативно. Але все ж таки йдеться про долю країни, долю народу, який мені не байдужий. Який ніколи не був мені байдужим. Однак те, що я пишу, немає жодного відношення до політики. Мої погляди в цьому плані залишаються незмінними.

– **Чи може людина мистецтва жити в Україні й бути поза політикою?**

Богдан Бойчук у своєму київському помешканні. Над ним – картина Юрія Соловія «Нью-Йоркська група»

Богдан Бойчук і Олег Лишега. Київ, 2014 р. Фото Вано Крюгера

– Думаю, що в жодній країні, де політика є такою вирішальною, митець не може бути байдужим до того, що в ній відбувається, якщо це, звісно, має відношення до його долі. До якоїсь міри він заангажований і повинен реагувати. Як людина, як громадянин. А як письменник, я й далі відділяю громадянську позицію від творчої. Бо громадянська – це співвідношення себе із суспільством, частиною якого ти є, а творча – це завжди індивідуальність. Наприклад, Богдан Ступка, який

– Чи відбуваються сьогодні в українській материковій літературі якісь цікаві процеси, якщо поставити її в світовий контекст?

– Великих, епохальних процесів там не відбувається. Є деякі добрі поети, прозаїки, але бракує постатей, з якими можна говорити про ці речі в світовому контексті. Покладаю світлі надії на тих наймолодших – постмодерністів, які почали творити вже після 2000-го року. Я навіть помірковано ними захоплений.

– Чому, на ваш погляд, так і не відбулося дифузії двох українських літератур – материкової й діаспорної? А діалог виглядає млявим і найчастіше нагадує монолог?

– Мабуть, причин є дві: по-перше, не були гідно підготовлені критики й, по-друге, в нас засадничо різні підходи до такого діалогу. Я, наприклад, вважаю, що в Україні від 30-х до 60-х років нічого справді вартісного в літературі не творилося. Тут не було навіть нічого подібного до того, що писали Євген Маланюк чи Василь Барка. Але ніхто цього не хоче визнавати. Навпаки, критики вивисують Олеся Гончара, який був доволі посереднім прозаїком, Павла Загребельного, котрий написав деякі непогані історичні романи, але аж ніяк не шедеври. Думаю, вони так тримаються за цих літературних «босів», бо, очевидно, бояться, що історія викине їх з літературних аналізів і їх – письменників наступних ешелонів, якщо не втримаються навіть такі «класики». Але я все-таки певним чином в тому літературному процесі, наскільки повноцінно може в ньому бути людина, яка сформувалася в іншому світі. Час від часу я їх критикую,

їх «беруть чорти», вони якось реагують. Такий відбувається діалог. Але що найцікавіше, ніхто не дискутує зі мною в пресі, публічно. Можливо, бояться, не знаю...

– Можливо. Від вас же перепадає й «новітнім класикам» – Забужко, Андруховичу, Матіос...

сайдер», де описав життєву поставу людини, яка мені заімпонувала. Я тримаю ту вільсонівську позицію до сьогодні.

– Десять років тому ви проміняли американський комфорт, матеріально забезпечене життя на українську безвість. З роками вам важче чи легше від-

в Україні, щось твориться нове: краще-гірше, але твориться. І це суттєво. Знову ж таки, чи я є в тому процесі? Повноцінно, мабуть, що ні. Бо все-таки почувуюся людиною іншої доби, іншого мистецького виміру.

– В одному зі своїх контраверсійних інтерв'ю ви висловили доволі несподівану думку про те, що Батьківщина – поняття відносне. Це нова тема «модного діалогу» чи ви дійшли до такого висновку, проживши 10 років в Україні?

– Я сказав це в контексті дискусії про творчість Василя Симоненка, взявши за основу його рядок: «Можна все на світі вибирати, сину, вибрати не можна тільки Батьківщину». Ця теза не відповідає сьогоднішньому широкому баченню. Батьківщину вибрати можна, й сучасні українці це роблять. Бо, як на мене, не людина створена для Батьківщини, а Батьківщина – для людини.

– Можливо, для якихось народів ця формула й підходить: «де добре, там і Батьківщина», але не для етнічних українців. Он для Євгена Маланюка Америка, хоча була й гостиннішою, і ситнішою, і прихильнішою, ніж Україна, а Батьківщиною так і не стала. І для Тодося Осьмачки. І для Якова Гніздовського... А ви вирішили для себе, де є ваша Батьківщина сьогодні?

– Там, де є я. В Україні. Мені болять її доля, я відчуваю себе частиною її суспільства, зрештою, я для неї писав і писатиму стільки, скільки вистачить сил...

Розмову провели Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський, Глен-Спей, хутір Озеряни (штат Нью-Йорк)

СТАРІСТЬ

Так мало споминів, замало, щоб забути...

Так тяжко бачити в пустій кімнаті,

Так тяжко йти крізь двері,

Що ведуть в пусту кімнату;

Моїми пальцями прошелестіли осені,

Крізь пальці прослизнули весни,

І ночі з теплими жіночими устами...

Усе йшло, і я не знав куди,

Усе пройшло, куди? – не знаю;

Так мало споминів, замало, щоб забути,

Так тяжко бачити в пустій кімнаті,

Так тяжко переходити в пусту кімнату.

– Оксану Забужко я ніколи не критикував – вона глибока особистість. Я лише не знаю, ким вона остаточно стане – науковцем чи прозаїком. Поетом вже не стане точно. А її книжка про Лесю Українку надзвичайно цікава. Що ж до Юрка Андруховича, то я висловив сумніви в правдивості портрета Богдана-Ігоря Антонича, якого я особисто знав, і якого Андрухович містифіковано змалював у «Дванадцяти обручах».

– Але ви ж не почуваетесь самотнім в літературному середовищі України?

– Можливо. Але я люблю самотність. Люблю дивитися на події збоку, оцінювати їх поглядом стороннього спостерігача й адекватно реагувати. Колись Колін Вільсон написав твір «Аут-

повідати своїм американським приятелям, друзям, колегам, з якими ви колись належали до «одного кола», чому все-таки поїхали жити до України?

– Мені ніхто ніколи не ставив такого запитання. Я мав сміливість поїхати, вони не мали. З різних причин. Можливо, тому їм незручно мене про це запитувати.

– А самі собі ви на нього відповіли?

– Я за своєю натурою людина «неосідла», як любив казати Вадим Лесич. Упродовж життя часто змінював помешкання, країни, жінок... У мене досі багато енергії й ще багато чого треба встигнути зробити. В Україні легко працюється. Крім того, тут в Америці мені порожньо. Там,

ФОТО З СИНАМИ

Стою у невиразній позі між двома високими синами, наче втиснений у землю, мов відсунений на крок в минуле.

Безліч літ, непроханих, чужих, з якими я минався, може, але не вітався, впахалися у двері. А я стою у невиразній позі і не знаю, як загамувати стогін крові, як позбутись молодого серця.

зіграв головну роль у фільмі Володимира Бортка (українця по крові, до речі) «Тарас Бульба». З одного боку, він актор і йому пропонується певне кінополотно, але в історичному контексті й з перекрученим, зовсім не за Гоголем, сценарієм. Але з іншого боку, він громадянин України й повинен мати певну моральну позицію. І якщо в пропонованій версії сценарію автор «за царя» і проти мого народу, то я, напевне, відмовився б від такої ролі.

Виставку під такою назвою відкрито 13 лютого в будинку імені Рональда Рейгана – Міжнародному торговельному центрі на Пенсильванія-авеню в американській столиці.

Цю експозицію представлено широкою американською громадськістю з нагоди 25-річчя українсько-американських дипломатичних відносин. Головні її ініціатори й організатори – Посольство України в США за підтримки Українського кризового медіа-центру.

Спектр досягнень українців вражає: від аерокосмічних

Українська «Мрія» – найбільший і найпотужніший вантажний літак у світі

технологій до революційних новацій у медицині, від гнучких суперконденсаторів до висо-

копрофесійного сучасного кінообладнання. Художники дизайну-студії «Direct 96» крізь час

та простір пройшли слідами цих досягнень. Організатори знайшли та показали наукові

звершення українців, які нині використовуються у всіх сферах життя людини: медицині (хірургічний шов-блискавка), авіабудуванні (найбільший у світі вантажний літак), освоєнні космосу, ІТ, протезуванні клапанів серця та багатьох інших галузях, без яких неможливо уявити сучасний світ. Без наукових та технологічних винаходів українців по обидва боки Атлантики наш світ не був би таким, яким ми його знаємо сьогодні. Виставка «50 винаходів, які Україна подарувала світу» триватиме до 3 березня.

Прес-служба Посольства України в США

14 лютого в Посольстві України в США відбулось відкриття VIII українсько-американського безпекового діалогу, в якому взяв участь міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

Глава зовнішньополітичного відовства України подякував Українському Конгресовому Комітету Америки (УККА), Центру американсько-українських відносин та Американській Раді з питань зовнішньої політики за організацію форуму, який покликаний поживати фахову дискусію щодо України в США. Він також подякував американському Конгресу за незмінну двопартійну підтримку, а також усій українській громаді США за важливу допомогу Україні.

Учасники VIII українсько-американського безпекового діалогу в Посольстві України у Вашингтоні

Президент УККА Андрій Футей вручив колишньому командувачу Вищого штабу союзних держав Європи (Supreme Headquarters Allied Powers Europe/SHAPE) генералу Веслі Кларку, а також американському науковцю Філіпу Карберу нагороди «Друзі України». У

своєму виступі генерал Кларк відзначив мужність українського народу, який бореться проти російської агресії та роль, яку Україна відіграє для міжнародної безпеки. Філіп Карбер присвятив нагороду молодим українським захисникам. Посол України в США Вале-

рій Чалий також презентував Веслі Кларку та Філіпу Карберу ювілейні годинники, спеціально виготовлені до 25-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною та США.

VIII українсько-американський безпековий діалог відбувся в бібліотеці Конгресу

США. Виступаючи на ньому, міністр закордонних справ України П.Клімкін наголосив, що подальша підтримка України з боку США відіграє велику роль для безпеки України та світу. Він також підкреслив, що мир може бути відновлено на Донбасі лише тоді, коли Росія виконає свої зобов'язання за Мінськими домовленостями. «Це, передусім, стосується режиму припинення вогню, допуску міжнародних оглядачів, які матимуть всі можливості проводити моніторинг та верифікацію, відведення озброєнь та звільнення заручників». Він також наголосив на необхідності деокупації Криму та повного відновлення територіальної цілісності України для міжнародної безпеки та відновлення світового порядку.

У вівторок, 7-го лютого, студенти та викладачі Академії Святого Юра, що на 6-й вулиці в Мангетені, зустрілись з Мамукою Мамулашвілі, командиром Грузинського національного легіону, який у складі Збройних Сил України воює за Україну на Донбасі.

Директор академії Андрій Стасів, представляючи учням високодостойного гостя, наголосив, що зустрічі з воїнами з передової лінії фронту дуже важливі для розуміння й усвідомлення глибини «української кризи» та її впливу на світові геополітичні процеси. «Агресія Росії проти України ставить під загрозу територіальну цілісність і державність не лише однієї країни, а й торкається прав волелюбних людей всієї земної кулі, включно з американцями», – підкреслив він.

Відбулась відверта та чесна розмова. Учням було цікаво дізнатись про особистий досвід у цій війні Мамуки Мамулашвілі, про те, що сьогодні може най-

Мамуку Мамулашвілі вітає студентка грузинського походження Тамара Іоселіані

більше допомогти українцям перемогти, й коли закінчиться агресія Росії проти України.

Мамука Мамулашвілі розповів студентам та вчителям про прогрес, досягнутий українськими та грузинськими військовиками не тільки у стримуванні російських загартників, а й у відтісненні їх із

Фото на згадку про зустріч студентів і викладачів Академії Св.Юра з командиром Грузинського національного легіону Мамукою Мамулашвілі, який прилетів до США з передової на Донбасі

зайнятих позицій в бік Східного кордону. Командувач Грузинського національного легіону не сумнівається в тому, що війна закінчиться перемогою України, й не тільки тому, що її оборонці за останні три роки набули величезного військового досвіду, а й через те, що «росіяни, які стріляють у на-

ших солдатів, воюють за гроші, українці ж – за волю». Він висловив упевненість, що кінець війни неминучий, але для того, щоб його прискорити, і тим самим врятувати багато життів, дуже важливо, щоб увесь світ, а не тільки українці, поширювали об'єктивну інформацію про події на Східному фронті.

Він розказав про шкоду, якої завдає російська пропаганда, та попросив студентів і надалі підтримувати солдатів, не тільки збираючи кошти для них, а й розповсюджуючи правду про цю війну.

Зустріч дала студентам унікальний шанс поспілкуватись з військовим бойовим командиром, живим героєм, який приїхав прямо з окопів передової, почути про події на Донбасі з перших уст і, таким чином, краще зрозуміти, що ж насправді сьогодні відбувається в Україні, особливо на її Східному фронті.

Від імені вчителів та студентів висловлюємо щирі подяку Іванці Заяць, голові Нью-Йоркського відділу Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), за організацію цієї важливої пізнавальної та інформативної зустрічі та постійну співпрацю з Академією Святого Юра в Нью-Йорку.

**Ліза Донован, учителька історії Академії Св. Юра Нью-Йорк
Фото Ірини Савіано**

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Ваш Банк продали... ЗНОВУ?

UKRFCU - ті самі власники вірно служать громаді з 1952 року

Заощаджуйте з UKRFCU - порівняйте наші ставки

9 MONTH SHARE CERTIFICATE 1.09% Interest Rate 1.10% APY*	17 MONTH SHARE CERTIFICATE 1.39% Interest Rate 1.40% APY*
24 MONTH SHARE CERTIFICATE My Choice "Bump Up" Option** 1.24% Interest Rate 1.25% APY*	60 MONTH SHARE CERTIFICATE My Choice "Bump Up" Option** 2.37% Interest Rate 2.40% APY*

Розбудуйте своє майбутнє з UKRFCU!

DISCLOSURE:

*APY = Annual Percentage Yield. **My Choice allows a one-time rate increase corresponding with current advertised 24-month or 60-month UKRFCU certificates. The new rate will remain in effect until the certificate maturity date. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. Rates displayed are accurate as of 02/03/2017 and subject to change without notice. Must be member or sign-up for membership in the UKRFCU to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location).

Federally Insured by NCUA

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

215-725-4430

Король жив по-сусідству з нами. Варто лишень перетнути Квінс-бульвар і 108-ю вулицею їхати в напрямку летовища Ла-Гвардіа, й вона приведе до його дому. Годилося б написати «його замку». Але за вказаною адресою – ошатний, але скромний цегляний терракотового кольору дім, який тулиться до собі подібних. І якби не вивіска про те, що ця будівля належить до історичних надбань американського народу й охороняється державою, можна було б пройти повз. Потім, переходячи з кім-

Луї Армстронг. Соло на трубі для дружини. Гіза, 1961 р.

КОРОНА ДЛЯ КОРОЛЯ

натки в кімнатку, піднімаючись вузькими сходами з пивниці у світлицю, вчитуючись у його біографію, вдивляючись у його персональні речі, вслухаючись у його голос, ніяк не полишало відчуття, що цей дім із самого початку був занадто малим для його величчя.

Луї Армстронг легендарний король джазу, прожив тут, у нью-йоркському мікрорайоні Корона, 28 років (з 1943-го до 1971-го) й тут помер. У колишньому гаражі, який служить тепер кінозалом, під шклом зберігається дві сторінки рукописного тексту. «Our neighborhood» – написано заголовком рукою Луї й далі: «Коли ми тут оселилися, довкола жили лише білі люди – ірландці, італійці, німці...» Цей будинок належав ірландській родині, яка виставила його на продаж, й Луї Армстронг та Люсіль Вільсон купили його в 1943 році за 12 тисяч доларів.

Дім подобався Люсіль, танцівниця Люсіль – Луї. Одружившись у 1938 році, вони хотіли знайти прихисток від усіх тимчасових готелів-мотелів і прожили тут обоє до кінця своїх днів.

– Cool, Дональду Трампу сподобалося б, – каже молодий хлопець неформальної зовнішності, у зеленій неprasованій сорочці й жовто-гарячій бейсболці, напевне, також джазмен, коли екскурсовод Педро заводить нас, п'ятеро відвідувачів, до «зоряної» лазнички. У туалеті – «позолочений» унітаз і таким же «золотом» виблискують ручки умивальників, але «кітчовими», на диво, не виглядають.

Наша довідка: Луї Деніел Армстронг (Louis Armstrong) – видатний вокаліст і трубач XX століття, який мав величезний вплив на формування та поширення джаз-культури в США та усьому світі. За специфічне звучання труби, майстерність імпровізації й особливий голос удостоївся слави короля джазу.

Народився 4 липня 1900 року (за іншими даними – 4 серпня 1901-го) в Новому Орлеані в бідній афроамериканській родині.

Крім концертної діяльності, знявся в більш як п'ятдесяти голівудських фільмах та бродвейських шоу. Серед його візитівок – легендарні музичні композиції та «сингли» «Hello, Dolly!», «What a Wonderful World», «Go Down Moses», «La Vie En Rose».

Образні назви – Сетчмо, Гейтмаут, Попс, Кінг оф Джаз, Амбасадор Сетч. Помер 6 липня 1971 року в Нью-Йорку й похований на цвинтарі у Флашингу (Квінс)

Уроки джазу на сходах свого дому в Короні

– Це колір його труби, – вловлює наші іронічні погляди Педро, відразу ж стаючи на захист господарів дому. – Але зовсім не блиск золота був улюбленим кольором Луї Армстронга, а ось цей... І веде нас до кухні кольору

весняного неба, в якому потонула морська хвиля. Його автомобіль був такого ж відтінку.

– І навіть тоді, коли в 1964 році Луї Армстронг піднявся на найвищу музичну сходику на планеті, випередивши в рейтин-

гах «Бітлз», на приййомах у свою честь він замовляв... білий рис з червоною квасолею, – веде далі екскурсовод, дописуючи образ Сетчмо – Містера Великий Рот.

Білий рис з червоною квасолею був улюбленою кре-

ольською стравою нью-орлеанських кварталів бідноти, його готували в понеділок, додаючи до овочів та злаків обгриздки м'яса, які лишилися з минулого тижня, і якщо лишилися. Про це Луї Армстронг згадує в своїй автобіографічній книзі «Satchmo. My Life in New Orleans».

Оскільки в той час документи були чимось неістотним, точного дня свого народження Луї й сам не знав, вибравши 4 липня 1900 року. Хоча на сьогоднішній день існують джерела, що вказують на іншу дату, в історії музичної культури саме 4 липня 1900-го залишається днем народження великого музиканта. Дитинство Луї минуло в одному з найбідніших кварталів Нового Орлеана – Сторівіллі, районі барів, нічних клубів і домів розпусти. Батько залишив сім'ю, коли хлопчик був ще зовсім маленьким, мати ж, яка працювала пралею, аби заробити на прожиття, займалася чим завгодно, включно з проституцією.

Луї перестав ходити до школи в п'ятому класі й ріс, по суті, на вулиці: розвантажував кораблі, розвозив вугілля, продавав газети, грав у вуличному оркестрі на... відрах. Одного разу в новорічну ніч заради забави вистрелив на вулиці з пістолета, поцупленого в поліцейського-клієнта матері, його затримали й відправили до інтернату для безпритульних дітей, де він провів вісімнадцять місяців. У якомусь сенсі Луї Армстронгу поталанило. Він потрапив до приватного закритого «вихов-

Легендарний Сетчмо

Луї Армстронг з Барброю Стрейзанд у бродвейському шоу «Hello, Dolly!»

Дім-музей Луї Армстронга в Нью-Йорку

Фото на згадку з Луї та Люсіль

ного будинку», який утримував відставний солдат – фанатик правильного способу життя й перевиховання «дітей вулиці» Джозеф Джонс. У притулку був духовий оркестр, у якому Луї й освоїв альтгорн – оркестровий інструмент, схожий на корнет, але з нижчим тоном звучання. Звільнившись у шістнадцять років, він продовжував заробляти на життя музикою: грав у барах, на річкових пароплавах, у спортивних залах, на танцях. Хлопця помітив Джо (Кінг) Олівер – провідний джазмен Нового Орлеана, який тоді фактично виконував роль генерального продюсера для всіх місцевих музикантів, і запросив до Creole Jazz Band в Чикаго. В оркестрі Луї познайомився з піаністкою Ліл Гардін, яка згодом стала його дружиною й переконала перебраться до Нью-Йорка, в оркестр Флетчера Гендерсона, на той час одного з найпопулярніших у США. Однак, у 1925 році, покинувши оркестр Гендерсона, він повернувся назад до Чикаго. Тут, в студії «Окей», Луї Армстронг робить зі своєю групою перший запис із серії грамплатів, відомих під назвою «Hot Five» («Гаряча п'ятірка») і «Hot Seven» («Гаряча сімка»). Записи, зроблені в ці роки за участю тромбоніста Кіда Орі, кларнестиста Джонні Додс, виконавця на банджо Джонні Сент-Сіра та піаністки Ліл Гардін, стають шедеврами джазової класики.

Саме в ці роки формується особливий стиль виконання Армстронга, складається його творчий образ – співака й трубочача, який увійшов в історію. Так, у композиції «Cornet Chop Suey», яка здивувала музичних поціновувачів, Луї поміняв корнет на трубу. А композиція «Heebies Jeebies», ставши гітом, остаточно зробила популярним скетспів – особливу манеру виконання, авторство якої приписується саме Луї Армстронгу. У скетспіві мелодія імпровізується, до неї додається безглуздий набір слів, вона грає роль своєрідного додаткового інструменту. У цей час губи трубочача, як і у більшості музикантів духових оркестрів, деформувалися від постійних навантажень і за ним закріпилося прізвисько «Сетчмо» (на слензі чорношкірих американців 1920-х років означало «великоротий» й походило від «Satchelmouth», тобто, «великий, немов сумка, рот»). Нове прізвисько швидко приклеїлося до музиканта й стало його другим ім'ям.

...Екскурсовод торкається на стіні якоїсь невидимої чарівної клавіші й оселя оживає. Здається, в Луї гості, він з кимось розмовляє в сусідній кімнаті. Чути його хрипливатий сміх, пересипаний покашлюванням...

Однією з яскравих особливостей Армстронга-співака був його своєрідний глухувато-гортанний голос, який порівнювали то із залізною тирсою, то з рослинною олією на наждачному папері, то з гуркотливою коробкою передач автомобіля, повною арахісового

масла, то із залізною діжкою, яку тягнуть по бруківці і з якої капає мед... Сетчмо щиро дивувався, за що його так хвалять, адже він лишень «дме у свою дудку». І скептично налаштовані музиканти не раз прискіпливо вичували його інструмент, будучи впевнені, що в ньому вмонтовано якийсь додатковий пристрій, який дозволяє джазмену грати з такою силою і такою унікальною технікою. Критика ж тих часів загадку популярності Луї розгадувала простіше: «Його щирий спів робить людей щасливими». З кінця 1920-х років Луї Армстронг остаточно перейшов на сольні виступи з великими джазовими колективами. У 30-ті роки його ім'я стає візитівкою джазу. Навіть на найвищому офіційному рівні – Держдепартамент присвоїв йому неофіційний титул «Посол джазу» і неодноразово спонсорував його світові турне.

Протягом 1932 -1934 років він здійснює великі триумфальні гастролі Європою. Виступи в Англії, країнах Скандинавії, Франції, Голландії та Північній Африці приносять Армстронгу світову популярність. У 1948 році разом з «Олл старз» його запрошено на перший міжнародний фестиваль джазу в Ніцці (Франція.) У 1950-ті та 1960-ті роки він здійснює турне Близьким Сходом та Латинською Америкою. Його поїздка до Конго в 1960 році відбулася під час громадянської війни в цій країні, але заради виступу було оголошено перемир'я, і короля джазу винесли на стадіон на імпровізованому троні.

– У 50-60-ті неодноразово обговорювалися різні варіанти його гастролей до СРСР, але все це так і залишилося в проектах, – розповідає екскурсовод. – За президентства Айзенгавера навіть були готові фінансувати турне Армстронга до Росії, але Луї відмовився.

«Люди запитали б мене там, що робиться у мене в країні. І що я міг би їм відповісти? Особисто в мене прекрасне життя в музиці, але почуваюся я в цій країні, як і будь-який інший чорношкірий...», – ніби-то аргументував він. А ми пробували уявити собі гастролі Сетчмо в країні, де музикантів карали й ув'язнювали лише за те, що «сєводня он іграєт джаз, а завтра – Родіну продаст».

У будинку-музеї фотографувати заборонено, бо «всі експонати – оригінали», застерігають його хоронителі.

– І картина Сальвадора Далі також? – перепитали ми, заприпитавши в спальні знамените «Розп'яття» Далі й розкрити поряд Біблію.

Шедевр Сальвадора Далі, звісно, копія. Ревною християнкою-католичкою була Люсіль. Луї ж, коли цікавилися його релігійними переконаннями, відповідав, що баптист, але завжди носить зірку Давида та дружить з Папою Римським. Насправді ж Луї Армстронг хрещений у католицькій церкві Святого Серця Ісуса в Новому Орлеані, але до

кінця своїх днів носив на грудях ланцюжок із зображенням зірки Давида. На знак вдячності єврейській родині Карновських, яка в дитинстві його підгодовувала, давала нічліг й купила першу трубу, якою він міг заробляти собі на прожиття.

...Луї Армстронг стає зіркою, його твори – бестселлерами. Платівка з піснею «Blueberry Hill», випущена відразу після закінчення Другої світової війни, посіла почесне двадцять четверте місце серед ста записів, які користувалися найбільшим попитом. Слідом за «Чорничним пагорбом» найпопулярнішим записом року стала пісня «Mask the Knife» з музичної вистави «Тригрошова опера» Бертольда Брехта й Курта Вайля. У 1963 році один з театрів Бродвею бере до свого репертуару музичний спектакль «Hello, Dolly!». Незадовго до прем'єри продюсер вирішив, що непогано було б випустити задля реклами платівку із записом заголовної пісні. У грудні 1963 року Луї Армстронг разом зі своїм гуртом «The All Stars», посиленням групою струнних інструментів, записав «Hello, Dolly!». У травні 1964-го «Hello, Dolly!» в рейтингу продаж музичних дисків посіла перше місце, витіснивши легендарних «Бітлз». Фантастичний успіх спонукав студію звукозапису негайно укласти з Армстронгом новий контракт. І новий його альбом найвідоміших творів, випущений незабаром, одразу ж піднімається на першу сходинку в списку найпопулярніших платівок країни. Музична кар'єра джазового короля досягла апофеозу, але здоров'я швидко погіршувалося. Після перенесеного в 1959 році інфаркту його «хапає» ще один, потім ще один – Луї Армстронг пережив п'ять серцевих нападів. Але жити без музики він уже не міг і весь час повторював, що й не хоче.

Він не зменшував темпу життя: постійні поїздки, недосипання, звукозаписи, участь у зйомках фільмів, концерти... Зваживши на настанови лікарів, перестав грати, але не співати. Навесні 1971 року Луї Армстронг дав у Нью-Йорку останній концерт. Під завісу виконав «на біс» свій знаменитий гіт «Гелло, Доллі!». І публіка, прислухаючись до завершального розкатистого «le-a-a-ac», що виривалося з його розпінтих губ, розуміла, що насправді він співає так, немов співає не «Гелло!», а «Гуд-бай, Сетчмо!».

5 липня 1971 року маестро просить зібрати його оркестр для репетиції. А 6 липня його не стало. Король помер уві сні, усміхаючись...

...Педро, знову натискує невидиму чарівну клавішу й терракотовий дім знову наповнюється хрипливатим передзвоном металевих діжок, які котяться по бруківці і з яких тонкою золотистою цівкою скапує мед...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Корона, Нью-Йорк**

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

повідомляє все членство, що

66-і Річні Загальні Збори

Відбудуться в неділю,
19-го березня, 2017 р.
о годині 2:00 по полудні

у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку

*Цього року вигасає каденція слідуючих трьох членів Дирекції:
Катерини Попович, Ірени Чабан та Марка Баха.*

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці запрошує на поетичний вечір

відомого українського
поета лавреата
Національної премії
ім. Т. Г. Шевченка

**МИКОЛИ
ВОРОБІЙОВА**

Засновник і лідер
«Київської школи»
в українській поезії

Автор поетичних збірок «Букініст» (1966), «Без кори» (1967), «Пригадай на дорогу мені» (1985), «Місяць шипшини» (1986), «Ожина обрію» (1988), «Прогулянка одинцем» (1990), «Верховний голос» (1991), «Іскри в слідах» (1993), «Човен» (1999), «Срібна рука» (2000), «Слуга півонії» (2003), «Оманливий оркестр» (2006), «Без кори. Вибране» (2007).

**В суботу, 18 лютого 2017 року
о 5-й годині по пол. в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003**

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

*За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683*

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	90 доларів
На півроку	-	50 доларів
На три місяці	-	30 доларів

**Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374**

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

- Н Е М А Є...

Я уникав і жив, щоб уникати,
І серце при звичаював дарма
Єдину волю в світі почувати,
Якої вже, мабуть, ніде нема.
На чужині я став, мов гострий колос,
Або мов з хмари спущена стріла.
З бажанням-тугою почути голос
З далекого черкаського села.
Щоб дівчина співала під вербою,
Полощучи на кладці сорочки,
І щоб кричали десь за рогозою

З сороками білесенькі качки...
Щоб дівчина співала про знемогу
Одного серця в дальній стороні,
Яке щодня збирається в дорогу
Туди, де вже немає жодної рідні.
І де б уже не полоскав я п'яти
І ніс у мандри торбу та жалі,
Та знаю добре, знаю, мов проклятий,
Що скрізь немає щастя на землі...

Тодось Осьмачка

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.30% АРҮ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*АРҮ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.